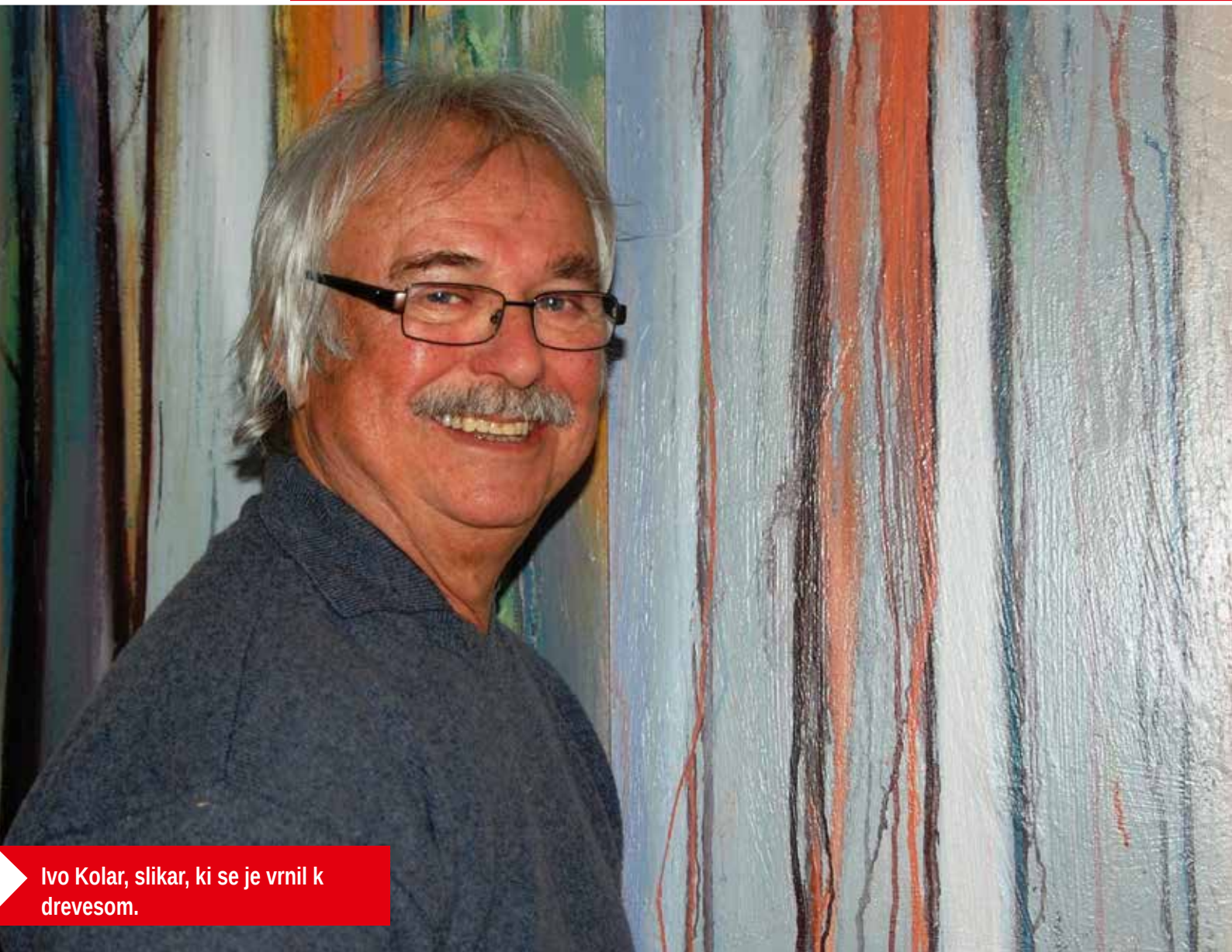
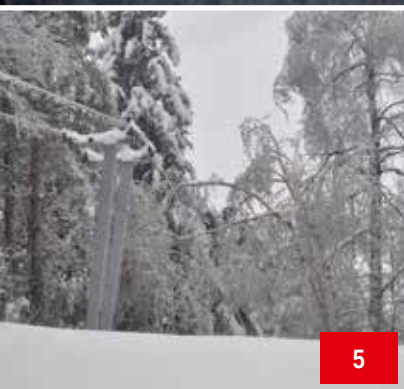

list

Revija za
kulturalna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

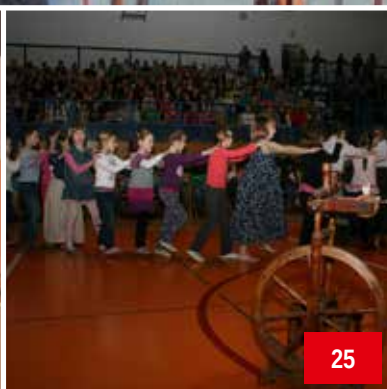
Ivo Kolar, slikar, ki se je vrnil k drevesom.

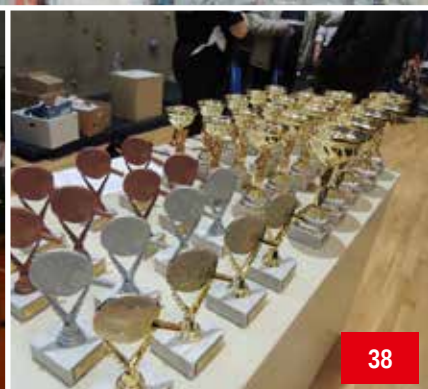
5

11

25

38

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XIX
ŠT. 2
28. FEBRUAR 2014
1,60 EUR

V LEDENEM OBJEMU str. 5
DRUŠTVA str. 11
KULTURNI DAN V ŠOLI str. 25
15. MENIHOV MEMORIAL str. 38

Utrinki z življenjske plovbe pomorščaka Dušana Mayerja

Dušan Mayer (1900–1971) je bil najmlajši izmed treh otrok šoštanjskega župana in odvetnika dr. Frana Mayerja. Odraščal je v Vili Mayer v Šoštanju.

V letih 1916 do 1918 se je po opravljenem sprejemnem izpitu dve leti šolal na slaviti Kraljevi navtični akademiji v Bakru na Hrvaškem, ki danes z imenom Pomorska šola Bakar deluje neprekinjeno že 165. leto. Obiskoval je tretji in četrti navtični razred, za kar je bilo treba plačevati šolnino. V tretjem razredu je bil eden od enainštiridesetih učencev, četrti razred pa je zaključilo trideset učencev. V šolskem arhivu sta ohranjeni letni spričevali Dušana Mayerja iz obeh letnikov. Iz njiju je razvidno, da je v času šolanja bival pri enem od profesorjev v Bakru. Poleg obveznih predmetov: verouk, hrvaški, italijanski, nemški in angleški jezik, zemljepis, zgodovina, matematika, fizika s kemijo, opisna geometrija, navigacija ter gradnja in oprema ladij je za neobvezni predmet izbral veslanje in mornarsko delo, v čemer je bil zelo dober (»veoma dobar«).

Letno spričevalo Dušana Mayerja na Kraljevi navtični akademiji v Bakru, III. navtični razred, šolsko leto 1916/17. Izvirnik hrani Arhiv Pomorske šole Bakar, Hrvaška

Po prvi svetovni vojni se je Dušan Mayer zaposlil pri ladijski družbi Jugoslavenski Lloyd kot častnik krova. Tik pred drugo svetovno vojno je postal kapitan dolge plovbe in poveljnik ladje (trgovska mornarica). Ob začetku druge svetovne vojne se je v Šoštanju povezoval z osvobodilno fronto. Nekaj časa je bil zaprt v celjskem Piskru, nato pa izgnan v Avstrijo, kjer je ilegalno živel na Dunaju. Po vojni se je zaposlil pri Jugoliniji, nato pa pri družbi Bro-

dokomerc. Leta 1953 je kot navtični inšpektor služboval pri družbi Ribič v Piranu, nato kot poveljnik pri Splošni plovbi. Leta 1963 je postal navtični inšpektor Luške kapetanije v Kopru. Dve leti za tem se je upokojil. Vsi ti podatki so evidentirani v kartotečnem listu Dušana Mayerja, ki ga skupaj z nekaj fotografijami hrani Pomorski muzej v Piranu.

Kapitan Dušan Mayer na oddihu. Reprodukcijska fotografija hrani Občina Šoštanj.

V Pomorskem muzeju Sergej Mašera v Piranu je na ogled fotoalbum Dušana Mayerja iz leta 1936. Album naj bi bil izdelan na Japonskem, vendar prilagojen »evropskemu« estetskemu dojemanju. V albumu je več deset strani črno-belih fotografij s plovbe na Japonsko in v Severno Ameriko ter Kanado. Večino fotografij pokrajine in utrinkov iz vsakdanjega življenja je najverjetneje posnel Dušan Mayer, ki se je po pričevanjih tudi sicer ukvarjal s fotografijo. V albumu je vključenih še nekaj črno-belih razglednic iz različnih krajev, kjer so pluli. Leta 1936, ko je album nastal, je Dušan Mayer plul na tovorni ladji Nemanja; na zadnji notranji platnici albuma je ročno prilebeženo: »prispel Alvala, odpotoval Nemanja 28. 5. 1936,« kar najverjetneje pomeni, da je po izkrcanju z ladje Alvala nadaljeval plovbo na ladji Nemanja.

Fotoalbum Dušana Mayerja iz leta 1936, s plovbe na ladji Nemanja. Foto: Š. Poles, februar 2014

Poleg materialnih virov (ohranjen je tudi del korespondence z družino), ki pričajo o posameznih utrinkih iz življenja Dušana Mayerja, je še danes ohranjen spomin nanj v času njegovih prihodov domov, v rodni Šoštanj. Domačini se spominjajo predvsem njegove pojave v bleščeči uniformi, ki jo je odložil šele po nekaj dneh od prihoda v Šoštanj. S čezoceanskih plovb je Dušan Mayer domov

Vila MAYER
Šoštanj

Fotografija gejš iz albuma. Izvirnik hrani Pomorski muzej v Piranu. Foto: Š. Poles, februar 2014

Ladja, na kateri je plul Dušan Mayer leta 1936. Iz fotoalbuma Dušana Mayerja, izvirnik hrani Pomorski muzej v Piranu.

prinašal raznovrstne eksotične rastline, ki so jih nato zasadili v vrtu Vile Mayer. Še vedno pomnijo napete zgodbe, ki jih je pripovedoval; kdo ve, ali so bile resnične ...

ŠPELA POLES,
VILA MAYER, OBJEKT OBČINE ŠOŠTANJ

Podatke o službeni poti Dušana Mayerja hrani Pomorski muzej Sergej Mašera v Piranu. Za posredovanje podatkov hvala kustosinjama mag. Nadjji Terčon in Bogdani Marinac.

Viri in literatura:

Arhiv in stalna zbirka Pomorskega muzeja Sergeja Mašere v Piranu.

Arhiv Pomorske šole Bakar in <http://ss-pomorska-bakar.skole.hr>, 21. 2. 2014.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Kritične pripombe na vsebino ali obliko Lista bodo dosegle svoj namen le, če jih boste posredovali ustno ali s kratkim sporočilom na telefon 041-987-634, ali na e-naslov peter.rezman@gmail.com.

Vodenje redakcije

Milojka Komprij

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Grafika Gracer d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 3 (marec 2014), pošljete najkasneje do 17. marca 2014 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Foto naslovnice: Amadeja Komprij

*Avtorji fotografij na zadnji strani:
arhiv OŠ KDK Šoštanj in
Vrtec Šoštanj*

Vila Mayer 2

Naša občina 4

V ledenem oklepu 6

Dogodki in ljudje 10

Naš čas resnice 17

Cerkev 19

Napovednik 20

Policijsko poročilo 22

Vrtec 24

Šolski list 25

Intervju 26

Knjižnica 29

Podoba kulture 30

Muzej 36

Šport in rekreacija 38

Fotoreportaža 39

Februar v šoli in v vrtcu 40

Zaradi plazu evakuirane tri hiše

Letošnji februar v Šoštanju povzroča ogromno strahu, gorja in tudi škode.

Foto: arhiv Občine

12. februarja ponoči v Florjanu pri Šoštanju se je sprožil plaz. Ogrožal je tri hiše, ki so jih takoj evakuirali. Med prebivalci v teh domovih je bila tudi starejša nepremična gospa, ki so jo uspeli gasilci pravočasno rešiti, žal pa niso mogli rešiti živine v hlevu.

Po bregu nad hišami je spolzelo več tisoč kubičnih metrov zemlje, veliko jo je nanosilo v same objekte, ogromno na cesto pod hišami. Zemljo so delavci na terenu odvažali z osmimi tovornjaki.

Foto: arhiv Občine

Prvi so bili na kraju nesreče gasilci PGD Šoštanj-mesto, nato so jim priskočili na pomoč tudi člani PGD Topolšica, od zgodnjih jutranjih ur so bili na terenu tudi gradbinci (Andrejc, d. o. o., Franc Fajdiga, s. p.), ves čas pa je prisoten tudi geolog dr. Andrej Blažič.

Foto: arhiv Občine

Podpora prizadetimi in delavcem na terenu sta izrazila župan Občine Šoštanj Darko Menih in podžupan Občine Šoštanj Viki Drev, ki sta bila na prizadetem območju od zgodnjih jutranjih ur.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI

Menjava stropa v telovadnici na POŠ Topolšica

Občina Šoštanj je pristopila k menjavi stropa na podružnični šoli Karla Destovnika-Kajuha v Topolšici. Leseni stropni opaž je bil star, zato je menjava le-tega z novim stropom nujna.

Občina je temeljito pristopila k prenovi stropa. Naročili smo izdelavo statične presoje, s katero bomo ugotovili nosilnost obstoječe stropne konstrukcije in možne načine montaže novega stropa. Pri izvedbi novega stropa bomo v prvi vrsti upoštevali varnost otrok in vseh drugih uporabnikov te telovadnice.

Zaradi del bo telovadnica do nadaljnjega zaprta.

V zadnjem letu in pol je to že tretja telovadnica v občini Šoštanj, ki je zaradi prenove ni mogoče uporabljati. Poplave novembra 2012 so povsem uničile parket v šolski telovadnici, lani je ob izgradnji vrtca prišlo do vdora vode v del športne dvorane Šoštanj, sedaj pa smo pristopili k zgoraj omenjeni sanaciji v Topolšici.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI

Otroci vrtca na obisku pri županu

Občina Šoštanj zelo dobro sodeluje z Vrtcem Šoštanj. Župan Darko Menih otroke in strokovne delavke vrtca velikokrat obiše – vsak september na prvi šolski dan pozdravi vseh 21 oddelkov vrtca, z veseljem se odzove vabilu na slovenski zajtrk in tudi sicer ob najrazličnejših priložnostih.

Foto: arhiv Občine

V Vrtcu Šoštanj veliko pozornosti posvečajo spoznavanju domačega kraja, zato otroci nemalokrat župana obišejo tudi na Občini Šoštanj.

Župan se jih vedno zelo razveseli, sprejme jih v svoji pisarni in jim pove delček stvari, ki jih opravljamo na Občini Šoštanj.

Župana so med drugim obiskali tudi otroci vrtcev Urška in Mojca iz Topolšice in Gaberk; skupno je prišlo kar 40 otrok.

Potem ko so se pogovorili z županom in ga tudi kaj zanimivega vprašali, so v sejni sobi prevzeli vlogo svetnikov, z dvigom rok sprejeli nekaj odločitev in se razveselili soka in bombonov. Župana in njegove sodelavce so otroci razveselili z nekaj pesmicami in sliko topolške šole, ki so jo narisali.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 7., 8., in 9. člena Pravilnika za vrednotenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Občini Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št. 1/2005), Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika za vrednotenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj št. 5/2013) ter na podlagi Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2014 (Uradni list Občine Šoštanj št. 8/2013) in sklepa župana z dne 24. 2. 2014, Občina Šoštanj objavlja

JAVNI RAZPIS za sofinanciranje programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj za leto 2014

I. NAROČNIK: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

II. PREDMET RAZPISA: sofinanciranje programov ljubiteljskih kulturnih dejavnosti na območju občine Šoštanj, ki so skladne z določbami 2. člena Pravilnika za vrednotenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Občini Šoštanj .

III. Pravico do sofinanciranja programov ljubiteljske kulturne dejavnosti na tem razpisu imajo izvajalci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež društva na območju občine Šoštanj,
- da so registrirani skladno z Zakonom o društvih najmanj eno leto pred objavo razpisa,
- da imajo osnovne materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih dejavnosti,
- da imajo evidenco o članstvu,
- da opravljajo svojo dejavnost na neprofitni osnovi,
- da pristojnim občinskim organom redno dostavljajo letna poročila o realizaciji programov.

IV. OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV: sredstva za ta razpis so predvidena v občinskem proračunu na postavki 18033002 Programi in delovanje ljubiteljskih kulturnih društev v okvirni višini 40.000,00 EUR.

V. RAZPISNA DOKUMENTACIJA : vam je na voljo na Občini Šoštanj in na njenem spletnem naslovu www.sostanj.si.

VI. ODDAJA VLOG: vloge morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zaprtem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: Javni razpis za sofinanciranje programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj za leto 2014 – NE ODPIRAJ, najpozneje do **petka, 28. marca 2014**. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila **oddana zadnji dan roka** za oddajo vlog na pošti ali do 12. ure v tajništvu Urada župana Občine Šoštanj. Prepozno oddanih vlog komisija ne bo obravnavala. **Na hrbtni strani** ovitka mora biti naveden **naziv in naslov (sedež) vlagatelja**. Dodatne informacije in pojasnila so na voljo na spletnem naslovu (alenka.verbic@sostanj.si) ali na tel.št.: 8984 314.

VII. DATUM ODPIRANJA VLOG: sredo, 2. april 2014.

VIII: KRITERIJI ZA IZBOR: skladno z določbami 11. člena citiranega Pravilnika.

IX. OBVEŠČANJE O IZIDU JAVNEGA RAZPISA: kandidati na javnem razpisu bodo o izidu javnega razpisa obveščeni v roku 30 dni od roka za oddajo prijave.

X. OBDOBJE PORABE DODELJENIH SREDSTEV: izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis.

ŠTEVILKA: 6100-0001/2014-2
DATUM: 24. 2. 2014

ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ
DARKO MENIH, PROF., L. R.

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA

Do 100 gasilcev dnevno, 12 gasilskih vozil dnevno, skupno opravljenih 7.500 ur prostovoljnega dela gasilcev in še dodatnih nič koliko ur, ki so jih po svojih vaseh opravili domačini.

Številke povedo vse.

Iskrena hvala prostovoljcem in vsem ostalim, ki ste pomagali ob nedavni ledeni ujmi! Ponosen sem, da živim v občini, kjer ljudje premorejo toliko srčne kulture in so pripravljeni pomagati sočloveku.

DARKO MENIH, PROF., ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ

Foto: arhiv Občine

Zadnji dan januarja in v začetku februarja je občino Šoštanj prizadela nova naravna nesreča. Tokrat smo bili žrtev neverjetnega ledu, ki je prizadel celotno občino, nekoliko je prizanesel le samemu mestu Šoštanj.

Že v petek, 31. januarja 2014, so bili gasilci na prvih intervencijah in nato še naslednjih devet dni odstranjevali podrti drevje s cest, žagali veje in podirali drevesa, kjer so ogrožala hiše, levji delež pa so opravili pri pomoči Elektru Celje za ponovno vzpostavitev električne energije po celotni občini. Očistili so področja pod podrtimi daljinovodi, na določena mesta razvozili nove stebre in pripravili teren, da so lahko elektro službe hitreje in lažje opravile svoje delo.

Dodatno težavo so imeli na Lomu, kjer so bili tudi brez pitne vode, kar so uspeli nekajkrat sanirati s priklopom na agregat, dokler ni bilo vzpostavljeno električno omrežje.

Foto: arhiv Občine

Občinski pogodbeni izvajalci so skupaj z gasilci uspeli zagotoviti prevoznost vseh cest v občini v nekaj dneh. Delo je bilo zahtevno in pogosto nevarno, dodatno so ga oteževale težke razmere, saj je drevje nenehno ponovno padalo na cestišče, tako da so mnoge odseke očistili večkrat, tudi po petkrat in več.

V noči iz sobote na nedeljo je bilo **več kot 6.000 ljudi v naši občini brez dobave električne energije**. Hitro so jo ponovno vzpostavili v Šoštanju in Topolšici, dlje časa so morali na njo čakati v ostalih krajevnih skupnostih, nekateri so bili brez elektrike tudi cel teden. Ponekod so jo najprej začasno vzpostavili z agregati, nato so po dveh tednih od prvih težav povsod uspeli ponovno vzpostaviti daljinovode. Električno energijo sedaj sicer imajo povsod, posledice ledene ujme pa bodo delavci Elektra Celje odpravljali še nekaj mesecev.

Foto: arhiv Občine

Dve poškodbi

Delo, ki so ga opravljali na terenu je potekalo v izjemno težkih razmerah in je bilo tudi zelo nevarno. Gasilci sicer vedo, da morajo pri vseh intervencijah v prvi vrsti poskrbeti predvsem za svojo varnost, a v želji pomagati drugim pogosto sebe postavijo v ozadje. Marsikdo med njimi bi tudi ob zadnji naravni nesreči imel nemalo dela v in okrog svojega doma, a so opravljali delo v dobrobit sosedu, prijatelja, znanca, predvsem pa vseh prebivalcev naše občine.

V času intervencije sta se dva gasilca poškodovala, neverjetno pa je, da je kljub šivom na nogi nadaljeval z na terenu tudi v prihodnjih dneh. **»Mor'š bit člov'k za to,«** je dejal eden izmed gasilcev. V občini Šoštanj imamo srečo, da imamo v štirih prostovoljnih gasilskih društev veliko ljudi, ki so pripravljeni pomagati sočloveku.

V desetih dneh so gasilci opravili 7500 ur prostovoljnega dela.

Šola dva dni zaprta

Zaradi izrednih razmer dva dni v Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj ni bilo pouka, ves teden pa niso bili organizirani šolski prevozi. Kljub temu da so ceste sicer bile prevozne, so bili mnogi odseki zaradi ponovnega padanja dreves še vedno nevarni.

Pouk bodo v šoli nadomestili, en dan so že, drugega bodo predvidoma v marcu.

Odziv občine

Od sklica štaba civilne zaščite dalje je bila Občina Šoštanj vseskozi prisotna in v okviru svojih pristojnosti pomagala reševati nastalo škodo.

Nemudoma smo vpoklicali vse pogodbeno izvajalce, ki so sodelovali pri odstranjevanju posledic žledoloma, obenem pa smo pomagali tudi gasilcem. Župan Občine Šoštanj Darko Menih ima izjemen posluh delo gasilskih društev, odraz tega je med drugim tudi kvalitetna oprema operativnih enot. Nesreče, ki nas prizadevajo v zadnjih letih, pa niso tiste tipične, za katere so pristojni gasilci. Tako kot so oni ne glede na vrsto nesreče pripravljeni pomagati, je tudi Občina Šoštanj nemudoma pristopila k nakupu opreme, po kateri so izrazili potrebo.

Občina Šoštanj je kupila osem teleskopskih motornih žag, štiri navadne motorne žage, 48 parov derez, štiri agregate, šestnajst gozdarskih kompletov in vsakemu društvu namenila 2.000 evrov za povrnitev stroškov za gorivo.

Večina opreme se je že v tej intervenciji izkazala za zelo dobrodošlo in uporabno.

Foto: arhiv Občine

Obisk ministra in predsednice vlade

Katastrofo, ki sta jo v občini Šoštanj pustila led in žled, so si ogledali tudi predsednica Vlade Republike Slovenije Alenka Bratušek, minister za obrambo Roman Jakič in poveljnik Civilne zaščite RS Srečko Šestan.

V spremstvu občinskega poveljnika civilne zaščite Petra Radoje so si ogledali, kakšno razdejanje je narava naredila v soteski Penk, nato so odšli v šoštanski gasilski dom. Tam so goste sprejeli župan Občine Šoštanj Darko Menih, podžupan Občine Šoštanj Viki Drev in domači gasilci s predsednikom Borisom Goličnikom, ki je tudi poveljnik občinskega gasilskega poveljstva.

Župan je na kratko opisal težke razmere v naši občini, predvsem pa je poudaril dobro delo civilne zaščite, vseh gasilcev, elektro služb in tudi posameznikov, ki so pripravljeni v vsakem trenutku priskočiti na pomoč. Poudaril je še, kako razvejana je občina in da ima več kot 240 km lokalnih cest. Župan je še dodal, da so svojo pomoč ponudila tudi lokalna podjetja in da je solidarnost med ljudmi naše občine v teh težkih časih na visokem nivoju.

Foto: arhiv Občine

Predsednica vlade se je strinjala, da je prav razvejanost velika težava in bila zadovoljna ter nemalo presenečena, ko je slišala, da so uspeli že v nekaj dneh vzpostaviti prevoznost na 90 odstotkov cest. Zahvalila se je vsem, ki so kakorkoli pomagali pri odpravi posledic te nesreče.

Peter Radoja, poveljnik občinskega štaba civilne zaščite, je na kratko predstavil njihovo delo. Povedal je, da so si v prvi vrsti zadali za nalogo prevoznost cest, nato pa praktično z vsemi razpoložljivimi močmi priskočili na pomoč elektro službi.

Boris Goličnik, poveljnik občinskega gasilskega poveljstva, je izpostavil trdo delo vseh gasilcev. Povedal je še, da imajo gasilci odlično podporo pri vodstvu občine in posluh v večini podjetij, kjer so zaposleni, kar sta oba visoka gosta pozdravila, saj ni povsod tako.

Pomoč je ponudil minister Jakič, za opravljeno delo se je vsem zahvalil Srečko Šestan, poveljnik Civilne zaščite RS.

Predsednica vlade Bratuškova in minister Jakič sta se strinjala, da odprava posledic nesreče v Občini Šoštanj poteka dobro, poudarila sta pomen sodelovanja občine, gasilcev in civilne zaščite ter pohvalila, da v Občini Šoštanj to odlično deluje.

Vsi gostje so prosili prisotne, naj zahvalo za njihov trud prenesejo tudi vsem gasilcem in operativcem na terenu.

Foto: arhiv Občine

Ocenjevanje škode

Vedno po tovrstnih nesrečah sledi ocenjevanje škode. Pri tem vsa navodila prihajajo s strani države, natančneje Ministrstva za obrambo, Uprave RS za zaščito in reševanje. Občina Šoštanj je opravila popis poškodovane občinske infrastrukture, torej cest, škoda je ocenjena na več kot pol milijona evrov.

Vse občane, ki imajo individualno škodo, prosimo, da spremljajo občinsko spletno stran, kjer bomo objavili informacije, kako objaviti le-to, takoj ko dobimo ustrezna navodila pristojnih državnih organov.

Foto: arhiv Občine

Nadaljevanje interventnih ukrepov na cestah v občini Šoštanj

V prihodnjih dveh mesecih bomo v občini Šoštanj nadaljevali z odpravo posledic žledoloma, ki je prizadel občino v prvih dneh februarja.

Občina bo pristopila k odstranitvi drevja, ki posega v cestni pas in še vedno na nekaterih mestih ogroža promet. Ukrepi se izvajajo z namenom zagotoviti varnost in preglednost vseh občinskih kategoriziranih cest.

Očistili bodo tudi vodotoke, kjer bi lahko bila ob močnih nalivih nevarnost poplav. Pri tem bo Občina Šoštanj nudila pomoč Agenciji RS za okolje, ki je upravljavec vseh vodotokov na našem območju.

Foto: arhiv Občine

Zaradi del bodo posamezni cestni odseki krajši čas zaprti za promet. Obvozi bodo urejeni in sproti označeni. Prebivalce prosimo za strpnost in varno vožnjo, saj **gre za ukrepe, ki so z vidika zagotavljanja varnosti v cestnem prometu nujni.**

TJAŠA REHAR

☞ Požrtvovalni gasilci PGD Gaberke

Teško bi z besedami opisali, kaj vse so gabrški gasilci naredili in še delajo v teh dneh. Vse od sobote, 1.2. od 15. ure do ponedeljka, 3. 2. do 23. ure so bili nepretrgoma na terenu in so reševali, pomagali ter skrbeli, da je bilo naše življenje čim bolj varno.

Foto: arhiv Občine

V vseh dneh je bilo aktivnih okoli 90 gasilcev. Prva intervencija je bila na našem območju že v petek popoldan, potem pa so se akcije samo stopnjevale in povečevale. Ekipe so bile izjemno pridne in so delale noč in dan. Gasilci niso vedeli kaj je to spanec in kaj je toplo domače ognjišče, saj so bili vse dni od doma.

Iskrena hvala lahko rečemo, da imamo take prostovoljce, ki noč in dan izpostavljajo svoja življenja in pomagajo ljudem. V ponedeljek, 3.2. je bilo okoli 30 gasilcev na terenu in so več kot 20 ur pomagali odlični ekipi Elektra Celje. V Gaberkah je ob 23. uri zagorela luč. Bilo je nepopisno veselje v gasilskem domu. Vsi so si oddahnili, saj se je ves njihov trud in trdo delo poplačalo, ko so po vasi zagorele luči. S skupnimi močmi nam je uspelo. Posebna zahvala gre izvrstnim fantom iz Elektra Celje, ki so se ves čas trudili, da smo dobili elektriko.

Hvala gabrški gasilci, da vas imamo.

☞ Na pomoč občini Šoštanj tudi Slovenska Vojska

Kratko poročilo z dne 6.2.2014

Petnajst vojakov Slovenske vojske je s tremi vozili prišlo v občino Šoštanj na pomoč pri odpravljanju posledic, ki ga je povzročil led in žled.

Foto: arhiv Občine

Slovenska vojska je priskočila na pomoč v Zavodnju, kjer so imeli prebivalci elektriko preko štirih agregatov. Z vzpostavitvijo električne povezave do Zavodnja, je lahko elektro služba agregate prestavila v druge kraje. Večje agregate, v občini Šoštanj jih imamo 6 (štiri v Zavodnju, po enega v Lokovici in v Velunji) razporeja elektro služba glede na število prebivalcev, ki se lahko s tem agregati napaja z elektriko.

Še vedno velja, da morajo prebivalci, ki se napajajo preko agregatov močno varčevati z električno energijo.

Ceste v občini Šoštanj so prevozne, za kar gre izjemna zahvala prostovoljnimi gasilcem, koncesionarjem in v nekaterih krajevni skupnosti

Foto: arhiv Občine

tudi domačinom, ki so priskočili na pomoč tudi z mehanizacijo, v kolikor je bilo to potrebno.

V največji meri so očiščene tudi poti pod daljnovodi, tako da lahko elektro služba nadaljuje z delom. Okvare na njihovem sistemu pa so tolikšne, da jih čaka še ogromno dela.

Ob taljenju snega in ledu se je pojavila bojazen poplav, še posebej ob dejstvu, da so vodotoki polni polomljenih vej in dreves. V Penk so prišli čistiti strugo reke Pake delavci podjetja Nivo, d. d., ki je državni koncesionar za vodotoke za naše območje. Prišli so na poziv Občine Šoštanj Agenciji Republike Slovenije za okolje, ki so bili tudi v luči skupne novembrske akcije hitro pripravljene priskočiti na pomoč.

TJAŠA REHAR

Spominski dogodki ob 70. obletnici prihoda XIV. divizije na Štajersko in obletnici Smrti Karla Destovnika Kajuha v Šaleški dolini

V Šaleški dolini ter še posebej tudi v občini Šoštanj, so številni soorganizatorji s področja občin Velenje in Šoštanj ter v okrilju Območnega združenja borcev za vrednote NOB Velenje in kulturniških organizacijah v obeh mestih, ob 70-letnici preboja Štirinajste na Štajersko ter spominu na smrt kulturnika in pesnika Karla Destovnika Kajuha, pripravili več izjemnih prireditev.

Spominska slovesnost 70 let preboja dela Štirinajste pri Osreških pečeh 22. 02. 2014.
Foto: Jože Miklavc

Med njimi tudi osrednjo slovesnost pri spomeniku padlim borcem v Osreških pečeh. Prireditev so v slabem vremenu izvedli kulturniki s področja občine Šoštanj, spominski pohod Šaleška konjenica, pridružile so se nekatere borčevske organizacije iz drugih krajev, slavnostni govornik pa je bil predsednik Območnega združenja zveze borcev za vrednote NOB Bojan Kontič, župan MO Velenje. Z zaključnim nagovorom se mu je pridružil tudi župan občine Šoštanj Darko Menih, ki se je zahvalil vsem organizatorjem slovesnosti in sodelujočim v programu, dejal pa je tudi, da Slovencem način komunikacije, dejstvo, »da se ne znamo pogovarjati, da ne slišimo eden drugega, na žalost ne koristi in povzroča hude travme in probleme«.

Prisotne na spominski slovesnosti ob 70 letnici partizanske bitke pri Osreških pečeh je nagovoril župan občine Šoštanj Darko Menih. Foto: Jože Miklavc

Slovesnost, ob navzočnosti več kot dvesto ljudi se je pričela ob 11. uri, ob nemih stražah praporščakov številnih borčevskih organizacij ter veteranskih združenj vojne za Slovenijo, z mimohodom konjenice ter položitvijo venca k spomeniku padlim borcem, ki so v tej soteski slabo oboroženi, na smrt izčrpani, lačni in ranjeni, položili svoja življenja na oltar domovini v prebojih skozi obroče številčno in oborožitveno mnogo močnejše nemške vojske. Po igranju žalostinke Ravenske pihalne godbe ob polaganju venca in cvetja ter pesmi Moškega pevskega zbora Ravne, je Bojan Kontič podrobno orisal vlogo in legendarni pohod Štirinajste

divizije iz Suhorja v Beli Krajini, od koder je krenilo na to pot smrti in svobode 1112 borcev partizanske vojske do Sedlarjevega, od tu pav noči na 7. februar preko Sotle, Posavja, Dramelj do Paškega Kozjaka (del enot na Pohorje), Pake, Cirkovc, partizanske vasi Plešivec, Graške Gore (»jurišev«), Belih Vod v Zgornjo Savinjsko dolino, kjer se je 25. februarja s prekinitvijo sovražnikovih napadov zaključevala. Ob tem je osvetlil pomen dramatične epopeje, vzroke in posledice tega herojskega procesa NOB na področju Štajerske in Šaleške doline. Dotaknil se je vloge kulturnika, mladega Šoštanjčana, upornika, revolucionarja in pesnika upora, ter borbe za osvoboditev dežele, ki je med ofenzivo nasilno končal svoje mlado življenje na domačiji v Belih Vodah. Dotaknil se je tudi politike, (povzeto) ki po njegovem razdvaja ljudi, državljane Slovenije in plenjenja vsega vrednega, kar je nastalo in ostalo z delom rok marljivih Slovencev, ki smo se znašli v skrajno težavnem in občutljivem položaju zaradi pohlepa in ropanja. Kontič je med drugim dejal, da morda takšnim klikam odgovarja, da smo Slovenci sprti, da tonemo v vse večjo revščino, da pa zagotovo ne bomo dopustili, da nam iztrgajo srca in nas v nedogled ponižujejo. Zahvalil se je za pripravo in izvedbo slovesnosti in dogodkov ob 70-letnici pohoda Štirinajste na Štajersko ter osvetlitve del in lika pesnika Karla Destovnika Kajuha.

Nejc Hudournik je igral žalostinko in udarne tone partizanskih pesmi.
Foto: Jože Miklavc

V nadaljevanju programa slovesnosti so s pesmijo in recitalom nastopili učenci OŠ Šoštanj-podružnične šole iz Ravne, Ženski pevski zbor Planike, harmonikar Nejc Hudournik, avtorsko pa tudi scenaristka in voditeljica Marjana Kotnik, vsi pod okriljem KUD Ravne. S svojo prisotnostjo pa so se dogodkom pred sedemdesetimi leti na tem kraju poklonili tudi delegacija ZZB iz Loške doline, ki jo je vodil Franc Bavec, sin borca Štirinajste, ki se je bila v tej grapi smrti, člani KO ZZB NOB iz Sežane, delegacija Partizanskega združenja iz Italije ter delegacija Zveze borcev NOB iz BIH pod vodstvom podpredsednika Igmanskega marša Ibrahima Durme in nekateri drugi. Vsem sodelujočim sta se zahvalila tudi predsednik KO ZB za vrednote NOB Ravne Viktor Potočnik ter predsednik Krajevne skupnosti Ravne Jože Sovič. Ne povsem zadnji, pevci so »udarili« s partizansko pesmijo »Hej brigade«, med zvoki ravenske godbe pa je bilo slišati besede voditeljice, skoraj tihe »krike« razočaranja; »naša domovina ni taka, za kakršno so se borili naši predniki, borci... ni takšna, kot bi lahko bila. Mnogo je grdega, umazanega v naši politiki. Preve-like so razlike med ljudmi in povsod čutimo razvrednotenje marsičesa, kar je bilo nekoč sveto. To nas navdaja s pesimizmom, nezaupanjem, razočaranjem. A nekaj za zdaj le še imamo, bogati in revni. Mir!«

JOŽE MIKLAVC

Desetletje za MIC

Medpodjetniški izobraževalni center je v četrtek, 30.1. vabil na ponovoletno srečanje, kjer so udeležencem predstavili dosežke v preteklih desetih letih njihovega delovanja, ter načrte za leto 2014.

Zaradi izrednih razmer na cestah, se je dr. Jernej Pikalo, minister za izobraževanje, znanost in šport opravičil udeležbe, tako je z uvodnim govorom začel vodja MIC-a, Darko Lihtenek. Zahvalil se je za udeležbo in podporo ter izrazil navdušenje nad delovanjem ter uspešnostjo MICa, poudaril je tudi, da brez vizije, ki so jo imeli Srečko Meh, Bojan Kontič ter Jože Kavtičnik, tega projekta ne bi bilo. K nadaljnji besedi je povabil direktorja ŠCV, mag. Ivana Kotnika. Kotnik je dejal, da je zdaj čas, ko so naklonjeni mladim, čas ko jim je potrebno ponuditi najboljše in jih spodbujati, da so uspešni. Udeležencev ne delijo na slabe in dobre, temveč na dobre in še boljše. Dodal je še, da je njihovo vodilo, vseživljenjsko izobraževanje, ob koncu pa se je zahvalil za udeležbo in izrazil še nadaljnjo dobrodošlico. Na MICu so sodelovali že na mnogih domačih in mednarodnih razvojnih projektih, kar je izpostavil Miran Papež. Projekti pomenijo stalnico delovanja, z njimi lahko sledijo razvoju in so izkaz delovanja udeležencev, mentorjev, učiteljev in sodelujočih podjetij. Nekaj besed o energetski sanaciji stavb ŠC Velenje, s katerimi so pričeli leta 2012/13 in še potekajo, je na proslavi imel tudi pomočnik vodje, Uroš Lukič. Kaj je energetski monitoring zgradb, pa je nazorno predstavil Cvetko Fendre.

Foto: Amadeja Komprej

Po predstavitvi pomembnejših dosežkov in načrtov je sledilo kratko druženje z amaterskim igralcem Gledališča Velenje- Karlom Čretnikom, ki je odigral odlomke iz monodrame Ferija Lainščka: MIŠO frajer, JANKO hajer. Proslava ob 55-letnici Šolskega centra Velenje in 10-letnici Medpodjetniškega izobraževalnega centra, pa je bila tudi priložnost za podpis dogovorov za nove in načrtne oblike sodelovanja z Mestno občino Velenje, Gorenjem, I. P. C., invalidsko podjetniškim centrom, d. o. o. in z Mega M, informacijske tehnologije, d.o.o. Da srečanja niso zaključili samo z podpisi pogodb, so jih dijaki ŠC Velenje pogostili s svojimi dobrotami in tradicionalnim Lihtijevim študentskim bogračem.

AMADEJA KOMPREJ

Predstavitve turistično promocijskega filma

Vsodelovanju s turističnimi ponudniki in občinami s področja Saša regije, so Območna razvojna agencija Saša d.o.o. (ORA), tudi-Regionalna destinacijska organizacija Saša (RDO), filmski Studio Mozaik iz Letuša in ZLTC Golte, 12. februarja pripravili v hotelu na Golteh, promocijski dogodek, s katerim so javnosti predstavili skupno turistično ponudbo Zgornje Savinjske in Šaleške doline.

Turistično-gostinskim ponudnikom, županom občin ter slovenskim

medijem so predstavili zanimiv promocijski film Mozaik doživetij Savinjska in Šaleška dolina. Vse predstavljene aktivnosti, oz. izvedba projekta, so bile sofinancirane s strani Evropskega regionalnega sklada za razvoj in so potekale s pogodbo z Ministrstvom za gospodarstvo, razvoj in tehnologijo Republike Slovenije.

Avtorja in producenta novega turistično promocijskega filma Mozaik doživetij Savinjska in Šaleška dolina Bojana Planina in Tomo Čonkaš. Foto: Jože Miklavc

Kot so si ustvarjalci zamislili, bi naj Saša kot odprta regija najrazličnejših možnosti, ponujala skupno zgodbo, ki je obraz različnih značajev in podoba raznolikih barv. Naj bi postala regija za obiskovalce »mozaik doživetij Savinjske in Šaleške doline«, naj pa bi bila tudi nova trženjska istoimenska blagovna znamka. Premiera filma, ki predstavlja celovito turistično ponudbo in njene štiri ključne tržne produkte, (neokrnjeno naravo, pristno in navdihujoče okolje, aktivno, adrenalinsko in zabavno dogajanje, urbano, poslovno, kulturno in inovativno okolje s pridihom domačnosti) je prisotne navdušila. Po projekciji filma so nekateri udeleženci izrazili priznanje filmski produkciji, scenaristki in organizatorici Bojani Planina ter režiserju in snemalcu Tomu Čonkašu. Toni Jeseničnik iz agencije za vodenje in turizem Avota, Mitja Škrabl Golte, Andrej Skok Terme Topolšica in nekateri drugi, so ob koncu predlagali tudi svoje videnje sodelovanja v takšnem projektu, da ne bi ostal le pobožna želja in lep film. Uspešno izdelan in predstavljen poizkus združevanja turističnih dejavnikov pa so visoko ocenili in dodali svoje videnje tudi županja občine Nazarje Majda Podkrižnik, župan občine Šmartno ob Paki Janko Kopušar ter poslanec Jakob Presečnik.

JOŽE MIKLAVC

Občni zbor PGD Šoštanj

Na 135. občnem zboru Prostovoljnega gasilskega društva Šoštanj so članice in člani poleg sprejema poročil, plana dela in podelitve priznanj ter sprejema novih članov, zaradi preteka mandata izvolili tudi novo vodstvo.

Foto: Marjan Tekauc

Častni predsednik PGD Šoštanj mesto

Delovni predsednik Danilo Čebul je prisotne člane in goste seznanil s predhodnimi volilnimi postopki in dal listo imen na skupno glasovanje. Poleg sprememb v nadzornem odboru, in disciplinski komisiji, so spremembe v samem vrhu. Dosedanji predsednik Boris Goličnik, ki je društvo vodil kar tri mandate, je funkcijo predal novemu predsedniku Klemnu Mežnarju, dosedanjemu podpredsedniku. Člani pa so priljubljenemu vodji in tovarišu pripravili zares lepo presenečenje, razglasili so ga za častnega predsednika PGD Šoštanj mesto. Po mnenju vseh je bilo imenovanje povsem zaslužno. V zgodovini društva sta bila do sedaj samo dva predsednika, ki sta vodila društvo tri mandate, to sta bila tovarnar Vošnjak in čevljar Grebenšek.

Šoštanjskim gasilcem sicer še naprej poveljuje Milan Roškar, pomaga mu Vojko Bricman, funkcijo podpredsednika je prevzel Dani Slemenšek. S funkcije tajnice društva se je poslovila tudi dolgoletna zaslužna članica tega društva, Anita Brložnik. Tudi druge spremembe so bile, ki so jih člani potrdili z dvigom rok, tako, da se je občni zbor, ki se je začel s kulturnim programom, filmom društva in izvolitvijo organov skupščine pričakovano tekoče izvedel. Seveda so vmes še marsikaj postorili, med drugim iz rok direktorja TEŠ Petra Dermola prejeli tudi ključe za novo vozilo PV 1, od župana občine Šoštanj Darka Meniha zagotovilo o nadaljnjem dobrem sodelovanju in seveda številne čestitke in dobre želje po dobrem delu v bodoče. Med drugim jim je čestital Franci Petek, poveljnik GZ Slovenije, predstavnik GZ Šaleške doline Janko Hriberšek, Jože Drobež, predsednik GZ Šaleške doline, predstavnik poveljstva Šoštanj Bogdan Lampret in predsednica KS Šoštanj, mag. Vilma Fece. Zelo pa so bili šoštanjski gasilci veseli udeležbe predstavnikov gasilskih društev, saj je tovarništvo med gasilci tisto, ki nekaj šteje.

Duh tovarištva in požrtvovalnega dela pa je v zadnjem času med gasilci izjemno pomemben, saj nas tako narava kot okolje še kako preizkuša in takrat so gasilci tisti, ki ne vprašajo kje in zakaj je treba pomagati, ampak samo pridejo. Tudi zato je občina Šoštanj vedno pripravljena dokupiti opremo, kot jo je po besedah šoštanjskega župana tudi pri zadnji katastrofi z žledom.

Poročila predsednika, poveljnika, blagajnika, mladine in nadzornega odbora so bila soglasno sprejeta.

Podelili so nekaj priznanj gasilske zveze za članstvo v gasilskih vrstah, med drugim je za 60. let gasilstva priznanje dobil Alojz Ocvirk. V svoje vrste so sprejeli pet novih članov, šest pa jih je v tem letu pridobilo naziv gasilec.

Foto: Marjan Tekauc

Novi predsednik Klemen Mežnar, ki je podal plan dela za to leto, si je med drugim zaželel, da bi delo gasilcev tudi v bodoče prevevalo medsebojno zaupanje in spoštovanje. Na pomoč!

MILOJKA B. KOMPREJ

Boris Goličnik se je po dvanajstletnem uspešnem vodenju Prostovoljnega gasilskega društva Šoštanj mesto na zadnjem občnem zboru poslovil od te funkcije. Kot je razvidno iz kronologije društva, so bili samo trije predsedniki v 135 letih, ki so društvo vodili tri mandate. Svoje zadnje poročilo, kot predsednik je zaključil:

Foto: Marjan Tekauc

Kaj vse smo v zadnjih dvanajstih letih skupaj naredili je razvidno iz kratke kronologije, ki ste jo člani že prejeli po pošti, gostje pa ste jo prejeli danes, na začetku občnega zbora. Veliko smo skupaj naredili, VSI SKUPAJ. in sam se na to zelo ponosen, prav tako pa sem izjemno ponosen na vas, drage članice in člani društva, ki ste mi ves čas stali ob strani, podpirali moje ideje in bili vedno pripravljene pomagati.

Ob tej priliki bi se vam želel tudi opravičiti. Če sem komurkoli izrekel ali naredil kaj slabega se iskreno opravičujem. Nikakor, ni bilo namerno. Dvanajst let je bil ta gasilski dom moj prvi dom in skupaj z vami sem delil tako moje dobre, kot slabe trenutke, vseskozi pa sem se trudil biti dober predsednik, predvsem pa vaš dober prijatelj.

V veliko čast mi je, da sem lahko bil predsednik društva, ki ima tako odlično in predano članstvo. Brez vas, bi tudi jaz ne bil to kar sem in še enkrat, iskrena vam hvala za vse, kar smo skupaj naredili. Z željo, da se dobro delo nadaljuje tudi v prihodnje, v kar pa niti najmanj ne dvomim.

Če so ga ob tem nekoliko premagala čustva, ni čudno, saj je Boris s „svojimi“ gasilci res zgledno in dobro delal ter se razumel. To lahko povzamemo tudi iz nagovora novega predsednika Klemna Mežnarja, ki je med drugim povedal:

Hvala za tvoje prijateljstvo in za vse kar si storil za nas pa smo to jemali včasih preveč samoumevno, nikoli nismo videli koliko truda je bilo vloženega v to.

Samo veliki ljudje, takšni kot si ti Boris so sposobni dajati, ne da bi za to pričakovali karkoli v zameno. Ne glede na vse bomo vedno ena velika družina in iskreni prijatelji, ki držimo skupaj, ko je to potrebno. In ti boš vedno del te velike družine predvsem pa upamo, da nam boš ostal še naprej dober prijatelj!

Te svoje besede pa so v malo manj čustveni obliki zapisali predlagatelji, ki so se sestali na izrednem sestanku v januarju in za Borisa Goličnika tudi predlagali, da se mu podeli naziv Častni predsednik PGD Šoštanj – mesto.

Glede na vse povedano in tudi na podatek, da je Boris Goličnik kot gasilec nesebično rešil tudi človeško življenje (spomnimo se utapljajočega v družmirskem jezeru)in lani organiziral dobrodelni koncert za Najo, Žiga in Dorotejo, ki je bil izjemno uspešen, se je Boris Goličnik zagotovo zapisal v zgodovino gasilskega društva Šoštanj mesto kot eden najbolj uspešnih predsednikov.

MILOJKA B. KOMPREJ

Občni zbor PGD Topolšica

1. februarja 2014 je potekal 83. Občni zbor PGD Topolšica. Dan pred tem smo imeli Zbor mladine, ki je bil 25. po vrsti. Na zboru mladine so nas s svojim nastopom prijetno presenetili otroci iz Vrta Topolšica. Pod okriljem učiteljic so pripravili program s temo o gasilstvu. Že med letom so nas razveselili s prelepimi risbicami o gasilcih, ki krasijo operativne prostore.

Foto: arhiv društva

Dan kasneje je potekal članski občni zbor, ki pa je bil letos malo drugačen, saj so bili skoraj vsi operativni člani zaradi izrednih vremenskih razmer na intervenciji. Manjkalo je tudi kar nekaj vabljenih gostov. Z zamudo nam je vseeno uspelo, da smo s pozdravnim nagovorom predsednika društva Boštjana Mikuža pričeli z uradnim delom. Po ogledu kratkega filma o delovanju društva v preteklem letu in nastopu naših harmonikarjev, je svoje mesto zasedlo delovno predsedstvo. Sledila so poročila.

»Pravijo, da kdor hoče nekaj narediti, bo našel pot. Kdor noče ničesar narediti, bo našel izgovor. S ponosom lahko rečem, da člani Prostovoljnega gasilskega društva Topolšica v letu 2013 nismo iskali izgovorov, temveč smo iskali poti in se trudili po najboljših močeh za dobrobit in napredek našega društva, dobrobit našega požarnega rajona ter celotne Občine Šoštanj,« je s svojim poročilom pričel predsednik društva Boštjan Mikuž. V svoje poročilo je zapisal vse opravljeno delo, ki smo ga opravili med letom, med drugim: udeležba na čistilni akciji pod okriljem Občine Šoštanj, priprave na gasilsko veselico in tekmovanje, priprave tekmovalnih ekip za tekmovanja, postavitve šotora na rokometnem igrišču Šoštanj in še ostala dela pod okriljem društva. Ob koncu leta smo obiskali vse domačije v našem požarnem rajonu in jim s koledarjem zaželeli sreče in zdravja v letu 2014. Za vse člane našega društva smo tudi letos pripravili izlet. Ogledali smo si posebno pokrajino - Goričko ter obiskali Vulkanijo in največji grad na Slovenskem, grad Grad.

Poveljnik Franc Hriberšek je v poročilu zapisal: »Prav je, da omenim naše poslanstvo, ki temelji na prostovoljni pomoči nujno potrebnim. Za nas ni pomembno, kdo ali kaj je, kaj ima zavarovano, mi smo tu, da nudimo pomoč - rešujemo ljudi, živali in imovino. Intervencije, usposabljanje, izobraževanje, članske vaje, tekmovanja, razna opravila ter aktivnosti v mesecu požarne varnosti - vse to je v letu 2013 zaznamovalo delo operativne. Še posebej moram omeniti dve intervenciji - intervencija gozdnega požara v poletnem času na Slemenu, ki je trajala 4 dni. Zaradi obsežnosti smo na pomoč poklicali tudi ostala društva naše občine - PGD Šoštanj - mesto, PGD Gaberke in PGD Lokovica in se jim za pomoč še enkrat lepo zahvaljujem. Druga intervencija je bila v mesecu novembru, odstranitev podrte smreke čez cesto na relaciji Šoštanj - Zavodnje. Po izstopu iz vozila je na vozilo GVV-2 padlo drugo drevo, ki je poškodovalo vozilo in oplazilo nekaj naših članov. Na srečo smo jih odnesli brez poškodb, saj je vozilo preprečilo padec smreke na nas in nas rešilo pred morebitno smrtjo.

V preteklem letu smo uspešno izvedli Osnovni tečaj za gasilca za 8 naših članov, v mesecu požarne varnosti smo izvedli društveno vajo,

medobčinsko vajo treh društev PGD Črna na Koroškem, PGD Podgorje in našega društva, udeležili smo se občinske vaje v Šoštanju ter obnovili znanje s tehniko in strojnimi parkom. Za Osnovno šolo in Vrtec Topolšica smo pripravili evakuacijo ter jim prikazali gašenje z gasilniki, oljni udar ali eksplozijo in kako se pogasi. Udeležili smo se tudi tekmovanja GZ Šaleške doline ter meddruštvenih tekmovanj. Poleg vseh ostalih del v društvu kot so prevozi vode, redarstvo, dežurstvo, požarne straže v kraju in okolici, pranje cestnih površin, čiščenje propustov, razna dela v ordinari v domu in okoli njega, smo pričeli s pripravo razpisne dokumentacije za novo gasilsko vozilo za gozdne požare GVGP-1. Razpis je že objavljen na portalu javnih naročil.« Svoje poročilo je poveljnik zaključil z zahvalo vsem, ki so kakorkoli pripomogli k delovanju in uspehu društva ter z željo, da v letu 2014 nadaljujemo z enakimi mislimi in uspehi, če ne še boljšimi.

Župan Občine Šoštanj, g. Darko Menih je vse skupaj lepo pozdravil ter dodal, da so danes, ko poteka Občni zbor, res izredne razmere, kar ni dobro, ampak narava nam ne prizanaša. Naša občina s pomočjo vseh 4 prostovoljnih gasilskih društev in CZ, skuša pomagati vsem občanom, da so varni. Prav tako je iz poročil razvidno, da smo pridni, aktivni ter da sodelujemo na vseh vajah in tekmovanjih. Čestitke tudi vsem, ki bodo danes prejeli priznanja, to je motivacija za naprej in vzgled mladim. Še naprej ostaja želja - korektno sodelovanje, čim manj intervencij ter veliko uspehov.

Foto: arhiv društva

Občinski poveljnik Boris Goličnik je poleg čestitk za dosežene uspehe, zahvale za korektno sodelovanje ter želje po dobrem sodelovanju še naprej, namenil aplavz vsem operativnim fantom, ki so še in še bodo na terenu v teh izrednih razmerah.

Herman Pergovnik, predsednik KS Topolšica je med drugim dejal, da se nam krajanom ni potrebno bati, saj imamo tako ekipo operativnih članov, ki poskrbijo za to. Zahvalil se je za sodelovanje in pomoč, za prevoze vode na težko dostopne kraje ter za pomoč operativnim članom, ki so preprečili oz. rešili požare.

Sledili so pozdravi in lepe želje še ostalih vabljenih gostov.

Podelili smo priznanja in odlikovanja ter v naše društvo sprejeli 7 novih članov.

Kljub izrednim razmeram zaradi vremena, z odhodom operativnih članov med uradnim delom občnega zbora na intervencijo, ker je drevo ogrozilo stanovanjsko hišo in s tem, da smo ostali brez elektrike in se tako napajali preko agregata, smo uradni del uspešno zaključili z zahvalo vsem govornikom za izrečene besede in povabilom na veselo druženje. Letos so za dobro razpoloženje poskrbeli fantje in dekle skupine MLADI UPI.

TATJANA LIHTENEKER

Častni predsednik PGD Gaberke je Jože Borovšek

Zadnjo soboto v januarju je v Gaberkah potekal redni občni zbor PGD Gaberke, katerega dnevni red je poleg običajnega dela nalagal članom potrditev častnega predsednika za katerega je bil predlagan Jože Borovšek. Občni zbor je vodil Pavel Župevc, prisostvovali pa so mu članice in člani društva, sosednja gasilska društva, predsednik KS Zvonko Koželjnik in župan občine Šoštanj Darko Menih. Prisotni so bili tudi predstavniki Gasilske zveze šaleške doline.

Poročila predsednika društva Bogdana Lampreta in poveljnika Aleksandra Judeža so zbrane prepričala o dobrem delu društva, ki je v letu 2013 izvedlo vse načrtovano od tekmovanj, čistilnih akcij, šaljivih gasilskih iger, vzdrževanja in seveda intervencij, vaj, izobraževanj in vsega za kar jih ljudje pokličejo na pomoč. V letu 2013 so pridobili tudi vozilo za prevoz moštva GVM VW Caravelle ter veliko opreme za reševanje. Oba sta se ob koncu poročila zahvalila desetinarom in mentorjem ter vsem članicam in članom pa tudi občini Šoštanj, ki ima posluš za potrebe v gasilskih vrstah. Na to se je navezal tudi župan občine Šoštanj Darko Menih, ki je zadovoljen z delom gasilcev in pohvalil tudi mlade v teh vrstah.

Foto: Jerneja Videmšek

Kot je bilo uvodoma rečeno je bila posebnost tega občnega zbora, razglasitev častnega predsednika Jožeta Borovška, zapriseženega gasilca od leta 1963 dalje. V obrazložitvi ob imenovanju so bile navedene številne funkcije in odgovornosti, ki jih je častno opravljal. Teh pa je bilo ogromno.

Občni zbor se je zaključil ob zvokih ansambla Smeh, začel pa s kratkim kulturnim programom v izvedbi Branka Spital in Mirka Vrhovnika. Poklonili pa so se tudi spominu na lani umrlo članico društva Antonijo Rezman.

MILOJKA B. KOMPREJ

8. občni zbor KŠD Vulkan

Kot vsako leto v mesecu februarju, smo se tudi letos zbrali na tokrat že 8. rednem občnem zboru KŠD Vulkan Bele Vode, ki se je letos odvijal 22.2.2014 v šolski telovadnici v Belih Vodah. Zbralo se nas je kar lepo število. Prostor je bil prekrasno okrašen, na stenah so visele slike, ki so nam pričarale prijetne spomine na vse lanske dogodke in trenutke, ki smo jih skupaj preživeli člani KŠD Vulkan.

Na začetku nas je pozdravila predsednica društva Marjeta Mazej, v imenu celotnega upravnega odbora.

S poročili o dejavnostih in delovnih akcijah nam je obudila spomin na uspešno delovanje v letu 2013.

Tokrat je društvo delovalo z novim vodstvom in upamo si trditi, da smo bili zelo uspešni pri razvijanju športa, druženja, sprostitve ter sodelovanju na delovnih akcijah. Doživeli smo marsikaj lepega. Pripravili smo precej aktivnosti, kjer smo preživeli najlepše dni, ure, minute v krogu sokrajanov in prijateljev. Lepo smo poskrbeli za naš skupni prostor, da je še bolj živ in kar vabi, da ga izkoristimo v čim večji meri. Tako društvo iz leta v leto vse bolj postaja odprt prostor za vse vrste športa, rekreacije in druženja.

Foto: arhiv društva

Predstavila nam je tudi zastavljene cilje in naloge za leto 2014. Videti je, da bo tudi letos dejavnost društva zelo pestra.

Spremenili in posodobili smo statut našega društva in sprejeli nove člane, s katerimi je društvo pridobilo deset dodatnih članov in članic, česar se še posebno veselimo, saj vedno potrebujemo nove, sveže ideje kot tudi pridne roke.

Uradni del je se je zaključil z zanimivo razpravo, za njim pa nas je čakala slastna večerja, ki jo je tokrat pripravila Vida Mazej iz gostilne Pri Savineku.

Po večerji pa smo doživeli presenečenje. V dvorano je v ritmu »Jugoslavije« vkorakal sam Maršal Tito in s seboj pripeljal tudi Hitlerja. Tito nam je obrazložil, da čeprav se ne marata, bosta ta dan združila svoje velike moči. Presenečenje je res uspelo, dvorana pa se kar tresla od smeha.

Srečanje je bilo izredno prijetno in zabavno. Pozno v noč smo obujali spomine na preteklo leto in plesali ob prijetni glasbi dua Skornšek iz Skornega.

KULTURNO ŠPORTNO DRUŠTVO VULKAN

19. občni zbor Turističnega društva Skorno

V Skornem so na 19. rednem letnem občnem zboru ponosni predstavili delo še enega, nadvse uspešno zaključenega leta. Poleg živih jaslic v Skornem in občinske prireditve ob dnevu državnosti, se društvo ukvarja še z mnogimi drugimi dejavnostmi v kraju in tudi izven.

Ne samo, da skrbijo za kulturni utrip kraja s prireditvami, kot so ob dnevu žena, dnevu kulture, božičnih praznikov, veliko dajo tudi na ohranjanje ljudskih običajev, kot je ličkanje koruze, Miklavževanje, sv. Trije kralji, kresovanje, postavljanje mlaja in pustovanje. Radi organizirajo kak izlet ali piknik, že dve leti prirejajo otroški živ žav, skrbijo za obeležja NOB-ja v kraju, sodelujejo na vseh sejnih v Občini Šoštanj in še in še. V zadnjih dveh letih so se aktivno pričeli ukvarjati še s športnimi aktivnostmi ter pevsko kulturo, društvo ima namreč ustanovljeni dve sekciji, in sicer Športno sekcijo ter sekcijo Mešanega pevskega zbora Skorno. Tako je

ponudba športnih aktivnosti v kraju še bogatejša. Organizirajo smučarske skoke, tekmovanje v veleslalomu, turnir v malem nogometu in namiznem tenisu, tekmo v malem nogometu ter odbojki med neporočenimi in poročenimi dekleti in fanti, vsako leto povabijo pohodnike na lažji in težji pohod, skrbijo za športno igrišče ter njegovo okolico, uredili in označili so pohodno pot okoli Skornega, dolgo dobri dve uri in letos že drugič organizirali novoletni pohod po tej poti. Mešani pevski zbor Skorno pa svoj kraj uspešno in ponosno predstavlja ne samo v svoji Občini ampak tudi izven. Vsako leto priredijo božično novoletni koncert, sodelujejo na živih jaslicah, redno sodelujejo na manjših in večjih prireditvah, tudi na Pozdravu pomladi v velenjski glasbeni šoli, na prireditvi v Ponikvi pri Žalcu Pesem v maju, na srečanju zborov na OŠ Karla Destovnika Kajuha Šola poje Šoštanj poje,...

Foto: arhiv društva

Turistično društvo Skorno šteje že 182 članov in za to leto so na občnem zboru znova sprejeli dolg plan dela. Največji izziv to leto jim bo zagotovo prireditev ob dnevu državnosti, 24. junija 2014. Prireditev sicer prirejajo vsako leto, a ker so letos povabili v goste ansambel Modrijane vedo, da bo ta dan za kraj Skorno in Občino Šoštanj še veliko pestrejši, kot običajno.

Predsednik Matej Skornšek, ki društvo vodi zadnja tri leta je povedal, da je dela res veliko in novih idej nikoli ne zmanjka. Ker pa je članstvo izredno delavno, prijateljsko povezano, vedno dobre volje, gre lažje in zato motivacije nikoli ne zmanjka. Ponosen je na svoj kraj, na svoje društvo, najbolj pa na svoje člane, ki zvesto kažejo pripadnost društvu in kraju Skorno.

K še enemu uspešnemu letu so društvu čestitali tudi gostje občnega zbora, župan Občine Šoštanj Darko Menih, predsednik KS Skorno – Florjan Roman Oblak, predstavniki Območnega združenja za vrednote NOB-ja, PGD mesta Šoštanj, Športnega društva Mačji kamen in Kulturnice Gaberke.

MAŠA STROPNIK

21. občni zbor Kulturnice Gaberke

Člani Kulturnice Gaberke so se v soboto 22.02.2014 zbrali v dvorani PGD Gaberke na 21. občnem zboru društva. Predsednik društva Franc Šteharik je bil po pozdravu vseh prisotnih v dvorani in po izvolitvi organov občnega zbora povabljen na govorniški oder, kjer je izčrpno predstavil poročilo o opravljenem delu v letu 2013.

To je bilo za Kulturnico zelo delavno. Poleg organizacije rednih dogodkov, je bilo delo usmerjeno v praznovanje 20. obletnice delovanja društva, ki je bila v septembru obeležena v Kulturnem domu v Šoštanju. V ta namen sta bili izdani knjiga z naslovom Kulturnica Gaberke 20 let delovanja in zloženko o Kulturnici, ob ugrezninah v Gaberkah pa je bil posnet film Zadnja košnja.

Plan dela za leto 2014 je obsežen in obsega med drugim tudi popravilo škode, ki jo zadnja leta na objektih društva povzročajo naravne ujme. Letošnji žledolom je poškodoval streho skladišča, ki je bila sicer obnovljena lansko leto. Precej nepopravljive škode je utrpela tudi mini gozdna učna pot, saj je žled polomil in podrl drevesa. Kulturnica se trudi, da bi postal kraj Gaberke tudi turistično zanimiv, zato bo februarja organizirana okrogla miza na temo izboljšanja turistične podobe kraja. Marca bodo ob Pustu poskrbeli za pustno razpoloženje v kraju, začeli bodo s sanacijo gozde učne poti, v njeni bližini pa postavili orodja za razgibanje. Konec meseca bodo v domu krajanov izvedli učno delavnico »Izdelava rož iz krep papirja«. V aprilu nameravajo obiskati Kulturno prosvetno društvo Bazovica v Reki na Hrvaškem, kjer se bodo predstavili z zanimivim programom. Kot vsako leto, bodo tudi letos v aprilu sodelovali v vseslovenski čistilni akciji, poleg tega pa bodo organizirali več delovnih in čistilnih akcij pri kozolcu in na gozdni učni poti. Maja bodo gostili gledališko skupino, ki bo izvedla igro pod kozolcem Kulturnice, sodelovali pa bodo tudi v akciji »Moja dežela lepa in gostoljubna«. V mesecu juniju bodo prvič izvedli prireditev z naslovom »Smeh pod kozolcem«, kjer bo rdeča nit nastop humoristov iz bližnje okolice. Septembra bo izvedeno »Gobarsko srečanje – razstava in pokušina gob«, sodelovali bodo na Šmihelovem sejmu v Šoštanju. Če bo letina jabolk dobra, bodo izvedli nabiranje in »prešanje« jabolčnika na tradicionalen način. Meseca oktobra bo zopet živahno pod kozolcem, saj bo ponovno izvedeno »Gledališče pod kozolcem«, člani društva pa bodo lahko uživali na društvenem pikniku. V jesenskem času jih še čaka urejanje gozdne učne poti in priprava jesenske dekoracije pri kozolcu. Konec novembra bo izvedena tradicionalna prireditev »Veselo nedeljsko popoldne«. V planu je tudi prikaz nekaj tradicionalnih jesenskih opravil na kmetijah, kot so npr. koline, luščenje fižola... V božičnem času pa bodo člani društva poskrbeli, da bo kraj obiskal Božiček.

Prejemnice priznanj Kulturnice Gaberke za dolgoletno delo v društvu: Milena Koren, Jožica Lesjak, Zdenka Mazej Grudnik in Jožica Jevšnik. Foto: Aleksander Grudnik

Program je torej pester, zato je predsednik ob koncu predstavitve plana povabil vse člane društva in krajanje, da se udeležujejo dogodkov v čim večjem številu. Na koncu je predsednik podelil še priznanja Kulturnice za dolgoletno delo v društvu. Za svoj vloženi trud pri delu za društvo so jih prejele: Jožica Lesjak, Alenka Napotnik, Zdenka Mazej Grudnik, Jožica Jevšnik in Milena Koren. Predsednik društva Franc Šteharik se je na koncu zahvalil vsem članom za trud, ter sponzorjem, ki na kakršen koli način pomagajo pri delovanju društva. Posebna zahvala je bil namenjena tudi županu in Občini Šoštanj, ki se po svojih močeh trudi pomagati društvu.

ALEKSANDER GRUDNIK

Slabi obeti za smučanje v Zavodnjah to sezono

Vsoboto, 15.2.2014, so se člani Športnega društva Zavodnje sestali na rednem letnem občnem zboru, kjer so obravnavali delo v letu 2013 ter načrt dela za leto 2014.

Foto: arhiv društva

Med drugim so obravnavali tudi razmere na smučišču po žledu v začetku tega meseca. Kljub zapadlemu snegu konec meseca januarja smučišča ni bilo mogoče usposobiti za obratovanje, saj je takoj nastopil dež in žled. Zaradi žleda podrto drevje je poškodovalo garažo za teptalni stroj in sanitarije. Precej podrtega drevja in vej je tudi ob robu smučišča, a jo je vlečnica odnesla brez poškodb. Glede na vremenske napovedi pa je zelo malo upanja, da bi to sezono otroci uživali na tem smučišču.

Seveda pa je bilo na občnem zboru govora tudi o bolj svetlih zadevah, saj rekreacija in druženje ljudi poteka po načrtih. Športno društvo Zavodnje šteje 165 članov in že šestnajst let skrbi za druženje in rekreacijo ljudi v kraju. V poletnem času se rekreacija odvija na domačem športnem igrišču, v zimskem času pa v novem Domu krajanov poteka odbojka, namizni tenis in kegljanje.

Foto: arhiv društva

Po končanem občnem zboru in točki razno so se članice in člani Športnega društva Zavodnje razšli z enotnim mnenjem, da kljub težavam nadaljujejo po začrtani poti.

Že naslednji dan pa so se v Zavodnjah srečali šahisti Lajš in domače ekipe ter odigrali že tradicionalno tekmo ob dnevu kulture, za katero ni bilo možnosti prejšnji teden.

Društvo podeželskih žena

Vsredo, 29. januarja je v domu krajanov Ravne – REKS, potekala že enajsta skupščina društva podeželskih žena Šaleška dolina.

Na skupščini so izvolile delovne organe, podale poročilo o delovanju društva v letu 2013 in se pogovorile o planu dela za tekoče leto. Članice društva so vsako leto zelo aktivne pri raznih dejavnostih, tekmovanjih in predavanjih, ravno tako pa se udeležujejo strokovnih ekskurzij, kjer pridobivajo potrebna znanja o kmetovanju.

Vsako leto sodelujejo tudi na prireditvi Dobrote Slovenskih kmetij na Ptujju, kjer za svoje izdelke prejema visoka priznanja.

Foto: Amadeja Komprej

Zlata priznanja je tako v letu 2013 dobilo osem članic in sicer; Cvetka Napotnik za polnozrnat domači kruh, Zdenka Orozel za krhke domače piškote, Suzana Kralj za Aljaževe medenjake, Marta Štumpfl za breskovo marmelado in sir za žar, Marta Ročnik za navadni sadni jogurt, Martina Borovnik in Mihaela Ločan za mladi sir ter Irena Videmšek za mladi sir z olivami.

Srebrna priznanja so dobile Darja Miklavžina za ajdov kruh z orehi, Marta Štumpfl za džem iz brusnic in marmelado iz gozdnih jagod, Terezija Ročnik za navadno skuto in Irena Videmšek za mladi sir z papriko. Cvetka Spital pa je za kvašene rogljičke prejela bronasto priznanje.

Članica Mihaela Ločan je bila še posebej nagrajena in je prejela znak kakovosti, kar pomeni, da je tri leta zapored prejela zlato priznanje za mladi sir. Njihove dosežke so tudi na skupščini nagradili z manjšimi pozornostmi. Članice so na koncu skupščine še imele možnost podati predloge, kritike ali pohvale. Plan dela za leto 2014 je bil sprejet.

Širina oglasnega prostora

Direktorja TEŠ Petra Dermola smo vprašali, ali so bili šoštanjski bloki v tistem času polno obremenjeni, pa pravi da ne, seveda po naročilu HSE.

(M. Z., Naš čas št. 3/2014, stran 1)

*

Želimo si, da bi se v prihodnje za podatke in pojasnila obrnili tudi na HSE, o katerem radi pišejo, ne glede na pogostost ali količino zakupljenega oglasnega prostora v tem tedniku. (m. P. R., Naš čas, št.: 4/2014, stran 14)

V prvem, prejšnjem prispevku te rubrike, (ki je, povejmo spotoma, imela vrsto pozitivnih odzivov) smo posredno nakazali, da je treba aktualne zgodbe v edinem lokalnem tedniku Velenjske kotline slediti v več zaporednih številkah. Le tako se nam prikažejo celovito, saj moremo kakšne manjkajoče koščke za boljše razumevanje vstaviti šele po prebiranju naslednje številke časopisa. Tako se pokaže zanimivost, ki je drugačna od pravila za dnevno časopisje, češ da je ni bolj neuporabne stvari, kot so včerajšnje novice. Ne, tedniki imajo drugačno naravo. Stvari, ki so danes zgolj novice, pogosto odmevajo še čez tedne in mesece, razen če se urednik odloči drugače, kot bomo videli proti koncu današnjega zapisa.

Na predvečer zadnje parlamentarne nadaljevanke o našem šestem bloku, ki je bila 23. januarja, je bilo samo po sebi umevno, da bo na ta pomemben dogodek za našo kotlino opozoril tudi edini domači tednik. Res je bil objavljen kratek in toliko bolj jedrnat uvodnik z naslovom Kdo si želi nerentabilen blok 6? Vprašanje v naslovu je bilo seveda retorično, a je bilo moč iz zapisanega razbrati, da mama firma HSE pritiska in zvija hčerko TEŠ, da ta ne more prodajati elektrike po tako visokih cenah, kot druge elektrarne. Tako se je na predvečer izredne seje Državnega zbora o našem bloku obetalo srhljivo nadaljevanje razkrivanja domnevnih skrivnosti že čez teden dni, tudi zato, ker je pristojni minister Omerzel zatrdil, da je on sam prvi razvozlat vse neznanke okoli te investicije. Kdo, kje, kdaj, zakaj, kako...? Vse, česar še nismo vedeli, bi naj izvedeli od sedanjega ministra.

A do izredne seje parlamenta še pridemo, zato se raje vrnimo k našemu edinemu tedniku in k njegovemu retoričnemu vprašanju z naslovnice tretje številke, kdo da si želi nerentabilen blok 6? To namreč v tem časopisu ni bil edini prispevek o naši elektrarni, saj so na udarni tretji strani pod rubriko aktualno sporočili bralcem Velenjske kotline, da naša elektrarna pripravlja ukrepe, s katerimi bodo do leta 2020 privarčevali 80 milijonov evrov. Je pa treba povedati, da kljub navajanju celega nabora, ki da je po besedah direktorja naše elektrarne optimističen, iz njihovega pisanja ne izvemo nič konkretnega, razen, seveda, da se za besedno zvitorepščino »optimizacija poslovanja« skriva ukinjanje delovnih mest v naši elektrarni. Njeni vodilni se radi pohvalijo z uspehom in dvigom produktivnosti, ki ni nič drugega kot 20 odstotno zmanjšanje zaposlenih v minulih 10-tih letih. Iz obeh zapisov, tistega z naslovnice ki nam sporoča, da si nekdo želi nerentabilen blok 6 in da ta »nekdo« ni nihče drugi, kot HSE ter aktualnim člankom s tretje strani, lahko razberemo, da si mi, velenjski kotlinci od ust trgamo in se žrtvujemo za svojo elektrarno, medtem ko nam zlobni močvirniki iz prestolnice puščajo kri s prenizko odkupno ceno elektrike. Človek se vpraša, ali se ti in takšni prispevki znajdejo v našem edinem tedniku res samo zato, da se zapolni površina časopisnih strani, ki bi jo v tem primeru lahko koristneje ponudili kot oglasni prostor? Ali pa moramo, še posebej če vzamemo v zakup interes po ponovnem združenju premogovnika in elektrarne, pričakovati še kašne usodnejše novice v prihodnjih številkah časopisa? Se nam bo

Naš šesti blok, poln skrivnosti. Foto: Aleksander Kavčnik

resnica nakapljala počasi, ker gre za tako megalomanske organizacijske poteze, da bi jih težko »kupili« na mah?

Kakorkoli; čas bo dvignil zastor skrivnosti, ali pa bo razkril, da smo zgolj napačno skleпали na podlagi polovičnih informacij. A kaj naj naredimo, če celih nimamo?

Da bi končno izvedeli zadnjo resnico o naši in slovenski največji investiciji ta čas, kot nam je obljubljal infrastrukturni minister Omerzel, smo se dan po izidu tretje letošnje številke edinega kotlinskega tednika, oboroženi z opisano radovednostjo in s sveže nabrušenimi ušesi utaborili pred TV sprejemnikom in ga naravnali na 3. parlamentarni program nacionalne televizije, ki jo plačujemo skupaj z električno energijo. (In si rečemo, kako zanimivo je prepleteno naše življenje; tudi televizijo lahko gledamo zahvaljujoč naši elektrarni, ki namelje eno tretjino nacionalne električne energije, zaradi katere lahko gledamo kar tri javne televizijske programe, tako rekoč zastonj...)

Ves dan, vključno z odmori za hrano, smo preždeli ob televizijskem sprejemniku in čakali in čakali in, ničesar dočakali. Vse kar se je zdelo zanimivo, je bilo, kot običajno v takšnih primerih, še eno uspešno licitiranje našega (od)poslanca Srečka Meha za povečanje cene investicije, kot da bi bil zaposlen pri Alstomu, ne v Državnem zboru. Naš (od)poslanec vsakokrat osmeši opozicijo, ki bi rada odškrnila kakšen investicijski dobiček iz našega bloka, pa če samo verbalni ali medijski. Izvedeli smo še to in ono, kar bi se znalo zgoditi v prihodnosti, pa na videz nima povezave z elektrarno. Tako je čisto možno, da bodo na njeno ograjo, kjer se končajo škodljivi vplivi kotla in dimnih plinov, postavili merilne vremenske hišice, na cesto ob ograji pa merilce slanosti asfaltne površine. Izvedeli smo tudi, da je bil slovenski parlament zaveden v času sprejemanja »Mehovega zakona« in sicer so ga zavedli tako, da so iz Šoštanja na Vlado tiste čase in pod tistim direktorjem poslali številko 1,3, za katero po vsej Velenjski kotlini že vrabčki čivkajo, da je bila prenizka. Vse

skupaj nas je močno spominjalo na eno prvih televizijskih animacij iz davnih časov, ko službe marketinga in stikov z javnostmi še niso bile tako razvite kot danes, odmori pa so bili med oddajami pogosti in dolgi. V tisti animaciji se je na ekranu izpisala beseda PREMOR tako, da je vsaka črka izstopala iz podlage in potem je prišla lutka z velikim kladivom in skušala zabiti črke nazaj v tla. V začetku, pri dveh, treh črkah je bila lutka še kar uspešna, nato pa je za vsako črko, ki jo je zabila, na drugi strani ponovno izskočila druga črka, ki je bila pred tem že potlačena. Tako beseda PREMOR nikoli ni v celoti izginila z ekrana. Takšni se nam zdijo naperi naših vrlih politikov, ki tlačijo ceno investicije navzdol. Bolj jo na eni strani potlačijo, bolj jo na drugi strani požene navzgor.

Bilo je še nekaj retoričnih figur, ki so nihale med neskončnim opozicijskim ponavljanjem enih in istih reči in hudo skrbjo druge strani, da naj opozicija po nepotrebnem ne vznemirja s finančno krizo obloženih državljanov. Daleč najbolj zvenečo opazko pa je izrekel naš (od)poslanec Meh, ki je izjavil, da so v velenjski izpostavi rdeče stranke vseskozi mislili, da je direktor premogovnika član črne stranke najbrž zato, ker je črni »knap«. Meh se pri tem ni niti malo nasmehnil, da je bilo res videti, kot da govori resnico.

Po tako proč vrženem dnevu smo tuhtal, kaj bo iz tega uspel izluščiti naš edini kotlinski tednik, ker je, če vzamemo vso reč z resne plati, vendarle jasno, da nekaj bi o tako pomembni celodnevni seji državnega parlamenta o naši elektrarni, le bilo treba zapisati. Če nič drugega, smo si mislili, bodo vsaj v šaljivi rubriki »Frkanje levo desno« omenili dober Mehov štos, čigavo strankarsko izkaznico da poseduje direktor našega največjega premogovnika.

Nismo se motili. Kot sami nismo znali izluščiti kaj da je tako izjemno novega razkril minister Omerzel, niti ni bilo čisto jasno kaj je razen medijskega časa iztržila iz parlamentarne plenarne seje opozicija, tako tudi novinarski kolegi edinega tedenskega časopisa iz Velenjske kotline niso izluščili nobene aktualnosti iz političnih logov in so kratek zapis o izredni seji porinili na peto stran v rubriko o gospodarstvu. Med aktualnosti pa so na tretjo stran uvrstili strankarske novice vladajoče garniture, ki je v goste povabila leve in desne z mestnih bregov reke Pake. Torej se tudi mi nismo motili. Nič nismo preslišal. Časopis je izredno sejo o šestem bloku in o političnem paberkovanju o prihodnjega pol stoletja šoštanske elektrarne, razumljivo prestavili za dve strani bolj proti sredini, v gospodarsko rubriko. Logično. Dolgčas pač. Vseeno velja citirati njihov zaključek, ki povzema bistvo celodnevnega parlamentarnega plenuma o naši elektrarni. V povzetku stoji: »Minister Samo Omerzel je poudaril, da jih čaka še veliko dela. S projektom se ukvarjata protikorupcijska komisija in policija, za računsko sodišče so v zakonu o Slovenskem državnem holdingu dali osnovo, da bo lahko opravilo svoje delo. Od vseh pristojnih institucij bodo zahtevali, da bodo poiskali odgovorne in odgovornosti za podražitev projekta, prepričan je, da bodo zadevi 'prišli do dna'.« In to je to in res je tako. Vsi ki smo zdržali ves dan pred televizorjem, smo slišali nekaj podobnega. Vseeno smo še polistal do polovice časopisa in z malo ranjenim ponosom moral priznati napačno napoved, da bo med šalami pristala tudi Mehova domisljica o črni strankarski izkaznici direktorja premogovnika. To me je navdalo tudi s sumom, da ni šlo za poslanski dovtip, ampak za načrtno manipulacijo s slovensko javnostjo, saj je v naših logih še zadnjemu vratarju na »starem šahtu« jasno, da bi človek prej prišel po lestvi na Luno, kot z Janševo strankarsko izkaznico za direktorja našega premogovnika ali naše elektrarne...

Naslednje dni sem se oziral po kakšnih drugih resnicah o našem času, ki bi jih veljalo načeti, ko enkrat na svojem najbolj priljubljenem prestolu za branje časopisov malo polistam še v drugo polovico četrte letošnje številke edinega kotlinskega tednika in med rutinskim obračanjem strani nehote opazim rubriko »Mnenja in odmevi«, skrito med zaklanim in raztelesenim prašičem na »šraglu« ter eno in pol stran-

Minister Samo Omerzel, ki pozne vse skrivnosti šestega bloka. Foto: dsD

skim oglasnim panojem za eno od telekomunikacijskih družb. Pritegnil me je naslov pod navedbo rubrike, ki je bil isti, kot uvodnik časopisa v prejšnji številki. Kdo si želi nerentabilen blok 6? Podpisana je bila vodja službe komuniciranja Holdinga slovenskih elektrarn. Ko je spomin na izredno sejo že zbledel, mi je »pismo bralke« in to najpomembnejše bralke v državnem energetskem holdingu, zakopano globoko proti koncu časopisa, vzbudilo zanimanje. Po prebranem pa še bolj. Pribito jih je odbrenkala v uredništvu, bi lahko rekli v stilu Martina Krpana. Prav kakor cesarica iz iste zgodbe in to, da so njeno pisanje tako skrili, jih zna še drago stati. Dobesedno, saj je vodja službe komuniciranja HSE brez dlake na jeziku požugala v znanem slogu korenčka in palice ter zaključila svoje pisanje z omenjanjem zakupljenega oglasnega prostora. Po tem, da je urednik skril njeno pismo globoko v drugo polovico časopisa, ki je bilo v bistvu odgovor na uvodnik s prve strani prejšnje številke časopisa in bi po pravilih »ferpleja« moralo ugledati luč sveta, če že ne na naslovnici, pa vsaj na drugi, ali tretji strani, je mogoče sklepati, da HSE za objavo šolanja novinarjev edinega kotlinskega tednika, ni plačal nič. Vse bolj pa postaja očitno, da se iskrenje na relaciji »teš : hse«, ki ga je skozi pisanje v vseh štirih številkah tednika mogoče slediti, še zdaleč ni končano. Ali bo zmaga naša elektrarna, ali ljubljanski holding, še ne vemo. Smo pa že zadnjič ugotavljali da premogovnik modro stoji ob strani, kar očitno že opredeljenemu edinemu našemu tedniku ni najbolj povšeči. Ali gre za lastno iniciativo časopisa, ali za kakšne zunanje vplive, bomo sčasoma lahko očitno ugotavljali tudi po zakupljenih kvadratnih centimetrih njihovega oglasnega prostora. Koliko resnice pa bo z njegovo širino ostalo prikrita, ne bomo izvedeli nikoli. In kot se zdi, a samo na prvi pogled, nas tudi nič ne briga... Da bi le kmalu zakurili v kotlu šestega bloka, ker prej tako ali tako ne bo miru. Ne z leve in ne z desne. Ne iz Velenje in ne iz Ljubljane.

PETER REZMAN

Bogoslužna oznanila

Svete maše na 8. nedeljo med letom, 2. marca 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na pepelnico, 5. marca 2014 (pri mašah bo obred pepeljenja):

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 18. uri.
Zavodnje ob 8. uri. | Bele Vode ob 8. uri.

Svete maše na 1. postno nedeljo, 9. marca 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 2. postno nedeljo, 16. marca 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 15. uri (Vera in luč).
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na Jožefovo, 19. marca 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Svete maše na 3. postno nedeljo, 23. marca 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca 2014 (materinski dan):

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Svete maše na 4. postno nedeljo, 30. marca 2014 (poletni čas):

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na 5. postno, tiho nedeljo, 6. aprila 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.

Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 10. uri.

Obvestila

Koledar slovesnosti:

- birna v Šoštanju 27. aprila,
- srečanje zakoncev jubilentov 10. maja,
- slovesnost prvega svetega obhajila v Belih Vodah 18. maja,
- slovesnost prvega svetega obhajila v Šoštanju 25. maja,
- slovesnost prvega svetega obhajila v Zavodnju 1. junija.

Tečaj priprave na zakrament svetega zakona bo potekal v Mihaelovem domu v Šoštanju dve soboti v marcu, 8. in 15., vedno s pričetkom ob 15. uri.

Na materinski dan, 25. marca bo v Šoštanjski župnijski cerkvi akademija v počastitev praznika ob 16. uri.

Šola za animatorje oratorija in duhovnih vaj bo za osnovnošolce 9. razreda potekala v Šmihelu nad Mozirjem od 7. do 9. marca. Prijave zbiramo pri verouku.

Kulturno Društvo Ivan Napotnik Zavodnje vabi na proslavo ob kulturnem prazniku

8. marec Dom Krajanov Zavodnje ob 19. uri

Po kratkem kulturnem programu bodo nastopili:

Folklorna skupina Oglarji Šoštanj

Folklorna skupina Dobrna

Tamburaška skupina Medžimurje Velenje

Trebušne plesalke IRRY - DANCE

Po proslavi skromna pogostitev

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
karneval	sobota, 1.3. ob 15:00	61. mednarodni karneval Pust šoštanjski	Trg bratov Mravljakov	Turistično lepševalno društvo Šoštanj
maškarada	sobota, 1.3. ob 17:00	Maškarada z ansambli Skorband in Veseli svatje	Športna dvorana Šoštanj	Turistično lepševalno društvo Šoštanj
planinstvo	nedelja, 2.3. ob 7:30	Kislica – Špičasti vrh (1128 m) (izlet)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
sejem	ponedeljek, 3.3. od 10:00 do 18:00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
bridge	ponedeljek, 3.3. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
predavanje	ponedeljek 3.3. ob 19:00	Predavanje: Sanja Lončar (Zamolčane zdravilne moči začimb)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
razstava	torek, 4.3. do 21.3.	Pust v Šoštanju (majhna razstava utrinkov preteklih pustovanj v Šoštanju)	Vila Mayer	Vila Mayer, Občina Šoštanj in TOD Šoštanj
košarka	sreda, 5.3. ob 20:00	Elektra Šoštanj - KK Maribor NKBM (15. krog 1.SKL, Liga Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
pustovanje	sreda, 5.3. ob 16:00	Pogreb Pusta	Ob krivem mostu reke Pake	Turistično lepševalno društvo Šoštanj
razstava	četrtek, 6.3. ob 16:00	Odprtje razstave likovnih del Irene Kočevar	Center starejših Zimzelen Topolšica	Center starejših Zimzelen Topolšica
pravljice	četrtek, 6.3. ob 17:00	Pravljичne ure (Michelle Knudsen: Lev v knjižnici Pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
folklor	četrtek, 6.3. ob 18:00	Otroška folklor	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in JSKD OI Velenje
planinstvo	petek, 7.3. ob 18:00	Svečani občni zbor	Gasilski dom Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
planinstvo	nedelja, 9.3.	Limbarska gora (773 m) (izlet)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
bridge	ponedeljek, 10.3. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
delavnica	torek, 11.3. ob 17:00	Torkova peta – ustvarjalnica za otroke in starše	Vila Mayer	MZPM Velenje – Klub mladih za mlade
razstava	sreda, 12.3.	Razstava rib na drevesu v vrtu Vile Mayer	Vila Mayer	Vrtec Šoštanj, OŠ KDK Šoštanj, CVIU Velenje
razstava	sreda, 12.3.	Razstava Gregorčkov (avtorji so učenci 4. razredov OŠ KDK Šoštanj)	Muzej usnjarstva na Slovenskem	MU na Slovenskem in OŠ KDK Šoštanj
pravljice	četrtek, 13.3. ob 17:00	Pravljичne ure (Sarah Emmanuelle: Bravo, putka! Pripoveduje Marjetka Blatnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
razstava	četrtek, 13.3. ob 19:00	Jure Repenšek, Ikone, grafike, akvareli	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
proslava	sobota, 15.3.	Proslava ob materinskem dnevu in dnevu žena	REKS Ravne	KUD Ravne
košarka	sobota, 15.3. ob 10:00	Elektra Šoštanj - Litija (14. krog, 2. del 1.SKL za kadete U16)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
košarka	nedelja, 16.3. ob 18:00	Elektra Šoštanj : Grosuplje (1.SKL za mladince U18, 2. del, 12. krog)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
planinstvo	nedelja, 16.3.	Evropska pešpot E6; del poti med Moravčami in Jančami (792 m) (izlet)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
bridge	ponedeljek, 17.3. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
predstavitvev	sreda 19.3. ob 18:00	Zvočna kopel	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
abonma	sreda 19.3. ob 19:00	Abonma Mišo frajer, Janko Hajer, AGV	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
pravljice	četrtek, 20.3. ob 17:00	Pravljicne ure (David Bedford: Lahko noč, medvedek! Pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
bridge	ponedeljek, 24.3. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
predstavitvev	ponedeljek, 24.3. ob 19:00	Predstavitvev knjige: Maja Vouk - Maria Tomman	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
koncert	torek, 25.3. ob 19:00	Koncert Pihalenga orkestra Zarja ob materinskem dnevu	Kulturni dom Šoštanj	Pihalni orkester Zarja
svetovanje	sreda, 26.3. ob 17:00	Svetovalnica za demenco	Center starejših Zimzelen Topolšica	Center starejših Zimzelen Topolšica
predstavitvev	sreda, 26.3. ob 19:00	Galerijski večer, Predstavitvev društev; društvo Oktet Zavodnje	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
pravljice	četrtek, 27.3. ob 17:00	Pravljicne ure (Mij Kelly: Ačiiha! Pripoveduje Marjetka Blatnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
pogovor	četrtek, 27.3. ob 18:00	Klepet pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
srečanje	četrtek, 27.3. ob 18:00	Srečanje svojcev o ravnanju z osebami z demenco	Center starejših Zimzelen Topolšica	Center starejših Zimzelen Topolšica
planinstvo	sobota, 29.3. ob 18:00	Praznovanje ob jubileju planinskega društva Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
zabava	nedelja, 30.3. ob 16:00	Prebujanje pomladi	Dom krajanov Skorno-Florjan	Društvo prijateljev mladine Skorno-Florjan
košarka	nedelja, 30.3. ob 18:00	Elektra Šoštanj – Elektro Gorenjska Prodaja (1.SKL za mladince U18, 2. del, 14. krog)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
bridge	ponedeljek, 31.3. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub

Gospod Zoran Stojko Krevzel je tisti uslužbenec policije, ki ga največkrat srečujemo v Šoštanju. Kako dolgo?

Naloge vodje policijskega okoliša, ki zajema območje Občine Šoštanj opravljam od leta 2003. Z nastopom delovnega mesta sem pričel tudi redno opravljati službo v Policijski pisarni v Šoštanju, ki je bila kot takšna oblika dela policije organizirana v letu 1993. Prvi obiski občanov v pisarni so bili v začetku sicer redki in sem jih beležil v prvem letu vsega 90. S časoma, pa se je obisk povečal, tako sem v letu 2013 zabeležil 230 obiskov.

V preteklosti ste že pisali za List, nekako se je to sodelovanje zamrlo. Na našo pobudo ste se takoj odzvali. O čem boste pisali?

V preteklosti sem že objavjal članke v Listu, predvsem z obveščanjem bralcev o tekoči problematiki na območju Občine Šoštanj. Ker je List mesečnik, je tako večkrat prihajalo do večjih časovnih zamikov med objavljenimi novicami in dogodki, ki so se zgodili na območju Šoštanja. Ker vam je verjetno znano, da policisti o dogodkih tekoče poročamo tudi v drugih medijih, ki izhajajo na območju Šaleške doline, smo se takrat odločili, da bomo o dogajanju poročali v teh medijih, ki so dostopni tudi občanom občine Šoštanj.

Med občani sem kljub temu zaznal željo, da bi bili obveščeni o novicah, ki bi bile zbrane za območje Šoštanja, zato sem se kljub mesečnemu izhajanju vašega Lista odločil, da bom sodeloval pri pisanju. Tako bodo občani lahko še bolje seznanjeni z dogodki v njihovi lokalni skupnosti. Ob

tem pa bi rad dodal poleg kronologije še svetovalno obveščanje glede na aktualne zadeve.

Se lahko naši bralci obrnejo na vas tudi javno, preko našega časopisa?

Praviloma lahko, glede na to, da pa bi odgovarjal z daljšim časovnim zamikom, je zaželeno, da se s težavami obrnejo name osebno v pisarni. Če pa kdo od občanov, zaradi spleta okoliščin ne želi priti v pisarno, mi lahko vprašanja, opažanja ali pa pobude za izboljšanje varnosti, posreduje na mail zoran.stojko.krevzel@policija.si. Vsake pripombe ali pobude bom vesel, jo prenesel vodstvu Policijske postaje Velenje ter jo bomo upoštevali pri našem delu. Če bo med zastavljenimi vprašanji tudi kakšno, ki bi zanimalo tudi ostale bralce, bomo tega tudi z odgovorom objavili.

Že nekaj časa ste v teh prostorih, kolikokrat na teden je odprta vaša pisarna. Toliko za naše bralce, da malo obudimo spomin.

V letu 2013 nam je Občina Šoštanj namenila nove prostore, v katerih sedaj deluje Policijska pisarna Šoštanja. To so prostori, ki jih je v preteklosti uporabljala Upravna enota Velenje. Policist v policijski pisarni je tako sedaj občanom dosegljiv vsak ponedeljek med 10.00 in 12.00 uro in vsako sredo med 14.00 in 17.00 uro. (med prazniki pisarna ne obratuje). Občasno se zgodi, da v času uradnih ur v njej ni nikogar, ker pač naše delo zahteva, da moramo opraviti tudi nujne naloge na terenu. V takšnih primerih je na razpolago dežurni policist PP Velenje, ki občanu pojasni,

Foto: arhiv

kdaj bo policist dosegljiv v pisarni. Dežurni policist je dosegljiv na telefon 03/898-61-00 ali 03/898-43-94, to je tudi telefonska številka policijske pisarne.

Kaj pa je največkrat problematika?

V pisarni opravljam predvsem svetovalne pogovore z občani, ki se v svojih težavah obrnejo name. Med njimi je tudi veliko interventnih zadev, kot so prijave kaznivih dejanj ali prekrškov s področja javnega reda in miru. Stanodajalci pa lahko v pisarni opravijo tudi policijsko prijavo gostov.

Toliko za začetek, veseli smo, da bo v Listu rubrika skozi katero bodo bralci obveščeni o delu policije, tudi na ta način.

Poročilo o dogodkih v katerih smo policisti morali intervenirati na območju Občine Šoštanj.

Področje javnega reda in miru:

Dne 30.01.2014 smo posredovali v družinskem prepiru v Šoštanju, pri katerem sta se sprla brat in sestra glede računalniške opreme. Ob tem smo ugotovili, da je bila sestra poleg bratove jeze deležna tudi klofute. Kršitelju je bil izdan plačilni nalog.

Dne 31.01.2014 je na interventno št. 113 poklical občan, ki je želel ostati anonimno in prijavil, da se iz stanovanja, večstanovanjske hiše, na naslovu Kajuhova cesta 11, Šoštanj sliši kričanje in razgrajanje vinjenih oseb, kar je bilo moteče pri nočnem počitku. Samo kršitev javnega reda in miru je ob prihodu na kraj zaznala tudi patrulja PP Velenje, ki je kršitelju izdala plačilni nalog.

Tega dne je operater na klicni št. 113 sprejel tudi klic z naslova Trgu bratov Mravljakov št. 15, kamor je poklical stanovalec in prijavil, da pri sosedu razgrajajo in vpijejo. Na kraju smo ugotovili, da je prišlo do prepira med sestro in bratom, kateremu smo prav tako izdali plačilni nalog zaradi kršitve javnega reda in miru.

Dne 08.02.2014 je na 113 poklicala občanka Topolšice in povedala, da je v njeno hišo vstopil pijan znanec, ki se noče odstraniti iz hiše. Na kraju smo ugotovili, da se je nepovabljeni znanec nedostojno vedel do prijaviteljice in mu je bil zaradi tega izdan plačilni nalog.

Področje kriminalitete:

Dne 23.01.2014, v jutranjem času, nas je lastnica gostinskega lokala v Gaberkah obvestila, da je ponoči neznan storilec vlomil v njen lokal. Na kraju smo ugotovili, da je poleg nastale škode na vratih lokala neznanec odtujil tudi žgane pijače, cigarete in sef. Sef je kasneje našel vestni krajan, nedaleč od lokala in nas o tem obvestil. Zoper NN storilca še zbiramo obvestila in bomo podali kazensko ovadbo na pristojno sodišče.

Dne 24.01.2014 smo bili iz Zdravstvene postaje Šoštanj obveščeni, da se je tega dne v ambulanti zglasil pacient, ki je od zdravnice zahteval zdravlila, do katerih ni upravičen. Ker ni prišel do zelenih zdravil je pri odhodu iz ambulante s seboj odnesel osebno kartoteko, ki je last Zdravstvenega zavoda Velenje. S tem je storil kaznivo dejanje tatvine, kar bo moral zagovarjati na sodišču.

Dne 29.01.2014 je v policijsko pisarno Šoštanj poklical vestni občan in sporočil, da je bil ravnokar priča tatvini v trgovini v Topolšici. Pri tem je storilec zbežal iz trgovine. Občani so ga poskušali prijeti, vendar se jim je izmuznil. Na kraj je bilo takoj napotenih več patrulj, ki so neznanca poskušale ob pomoči krajanov izslediti, vendar se mu je uspelo potuhniti. V razgovorih z občani in zaposlenimi v trgovini smo ugotovili identiteto osumljenca, svoje ravnanje pa bo pojasnil na sodišču.

V danem primeru moramo pohvaliti ravnanje krajanov, ki so se v dogodku odzvali.

V noči iz 01.02.2014 na 02.02.2014 smo morali v Šoštanju ukrepati v več primerih. Neznani storilec je tako poskušal vlomiti v lokal na Kajuhovi cesti, kjer ga je preganjal alarm. Izvršen je bil tudi vlom v parkirano vozilo, kjer je storilec iz vozila odtujil razno orodje in radio. Pri vladu v drugo vozilo pa je bil neuspešen, saj mu vozila ni uspelo odpreti.

Dne 11.02.2014 je na 113 poklicala krajanka Šoštanja in povedala, da jo je doma v stanovanju pretepel partner. Na kraju smo ugotovili, da je prijaviteljico zunajzakonski partner žalil, ji grozil da jo bo ubil ter jo fizično pretepel. Prijaviteljica je bila ob tem telesno poškodovana, tako da je morala poiskati zdravniško pomoč. Zoper kršitelja so bili podani elementi suma storitve kaznivega dejanja nasilja v družini. Osumljenemu je bil izrečen ukrep prepovedi približevanja prijaviteljici in njenemu otroku, za svoje dejanje pa se bo moral zagovarjati na sodišču.

Dne 11.02.2014 nas je poklical delavec podjetja, ki opravlja gradbena dela na območju Skornega pri Šoštanju – Penka, da je bilo vlomljeno v njihov delovni stroj. Na kraju smo ugotovili, da je neznan storilec vlomil v rezervoar gradbenega stroja in iz njega odtujil večjo količino dizelskega goriva. Podjetje je s tem oškodovano za najmanj 200 €.

Dne 12.02.2014 smo bili obveščeni, da je neznan storilec poškodoval Info točko v Kajuhovem parku. Ugotovili smo, da se je neznanec znesel nad monitorjem info točke ter s tem Občini Šoštanj prizadejal materialno škodo v višini 600 eur. Ob tem občane pozivamo, da lahko, če so storilca opazili informacije o njem posredujejo na policijo ali na anonimni telefon 080-1200.

Tega dne smo posredovali še v dveh sporih in sicer v enem primeru se je na policijo zatekla krajanka Šoštanja, ki je žrtev dolgotrajnega nasilja s strani moža, poklicala pa je tudi občanka, ki se je na dvorišču svoje hiše sprla s sosedo, pri tem pa je bila telesno poškodovana. V obeh primerih še zbiramo obvestila.

Dne 13. 2. 2014 smo bili obveščeni iz trgovine TUŠ – Šoštanja, da so neznanci odtujili artikle v skupni vrednosti 324.39 EUR. Ob tem jih je posnela varnostna kamera, zoper osumljene sledi kazenska ovadba na sodišče.

Dne 16. 2. 2014 smo bili obveščeni, da je prišlo do prepira in pretepa v stanovanju na Cesti talcev 15, v Šoštanju. Ob tem smo ugotovili, da sta se sprla brat in sestra, v prepir pa se je vmešal sestrin partner. Pri pretepu, do katerega je prišlo med moškima je eden posegel po večjem nožu s katerim je drugega večkrat zabodel. Poškodovani je dobil lahke telesne poškodbe, osumljenega smo dne 17. 2. 2014 privedli k dežurnemu preiskovalnemu sodniku. Zoper njega smo podali kazensko ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja poskusa uboja.

Področje prometa:

Na področju prometne varnosti hujših prometnih nezgod nismo beležili. V času neugodnih vremenskih razmer smo beležili več dogodkov, v katerih so padla drevesa na cesto, sneg s streh hiš in polomljene veje dreves na vozila. Obravnavali smo tudi prometno nezgodo, v kateri je pred voznico vozila na cesto padlo drevo, pri tem pa se je ob trku vozila v podrtu drevo voznica lažje poškodovala.

V Šoštanju smo v zadnjem času trem večkratnim kršiteljem cestno prometnih predpisov zasegli njihova vozila, zaradi vožnje brez veljavne vozniškega dovoljenja ali pod vplivom alkohola pa jih čaka srečanje s sodnikom.

Gradovi- naša kulturna dediščina

V vrtec smo spoznavali gradove v naši okolici in življenje na gradovih. Motivacija je bila ogledovanje strokovne literature o življenju nasploh v tistih časih, ko so ljudje še živeli na gradovih. Ogledali smo si nekaj videoposnetkov na medmrežju, kar je še stopnjevalo otroško radovednost. Uredili smo si pano s fotografijami, z vsakodnevnim ogledovanjem in ob pogovoru smo se veliko naučili.

Foto: arhiv vrtca

Otroci pa so si najbolj želeli postati čisto pravi vitezi. In kaj potrebuje vitez? Oklep, sabljo in konja. Prvo dvoje smo si izdelali iz kartona, izdelali smo si tudi krone za kralje in ogrlice za kraljične. Oblačili smo se v oblachila ter se igrali igro vlog. Da je bila igra popolna, smo jezdili gumijaste konje. Še imena smo si spremenili v viteške nazive. Kako srednjeveško.

Iz mivke in različnih gradnikov smo gradili gradove, starejši otroci so nam ob čudoviti glasbi zaplesali kraljevi ples. Dogovorili smo se, da se bomo za zaključni izlet skupaj s starši peš odpravili proti nam najbližjemu gradu Fohrtenek. Pošiljamo vam en viteški pozdrav.

ANITA MIKLAVŽINA

Kulturna dediščina našega kraja

V preteklih dneh smo na različne načine spoznavali kulturno dediščino našega kraja. Zajeta so bila različna področja. Otroci so pridobivali nova znanja o Muzeju usnjarstva. V veliko pomoč jim je bila pravljica Jaz usnjarški vajenec Jure od jutra do večera.

Skozi ustvarjalno igro, raziskovanje in pogovore so preteklost povezali s sedanostjo tero dkrili zanimiva spoznanja. Otroke je zanimalo kako nastanejo oblachila, kdo jih naredi in kje so jih dobili včasih. Vse to so izvedeli preko različne literature in slikovnega gradiva. Ogledali so si posnetek pridelave volne ter z babico spoznali, kako se plete. Šivilje v mestu so otroke lepo sprejele in jim pokazale celoten postopek izdelave oblachila. Preizkusili so se v šivanju, prepletanju, prodaji oblachil ter oblikovanju različnih vzorcev. Obiskali so Vilo Mayer, kjer so izvedeli kako so bili otroci oblečeni včasih, s čim so se igrali. Otroci so spoznali, da danes ob zimskih večerih gledajo televizijo, igrajo igre na računalniku, kaj se je dogajalo v preteklosti so jim razkrili stari starši. Ugotavljali so namembnost starih predmetov, se učili ljudskih plesov in iger iz preteklosti. V vrtec je prišel poštar in otrokom predstavil svoj poklic, predhodno so otroci obiskali pošto in pridobili pomembne informacije, ki so jih lahko vključili v igro vlog. Igra je zaživela, pošta se je raznašala po celotni enoti Brina, otroci so svoje razglednice poslali tudi domov.

Strokovni delavci se zavedamo pomena kulturne dediščine v našem kraju, z velikim veseljem jo delimo med otroke, dosegli smo, da je bilo celotno dogajanje v enoti zabavno in poučno.

TINA JAMNIKAR

Obujamo stare običaje

V mrzlih zimskih dneh so se otroci iz starostne skupine 2 do 3 pred odhodom na sprehod ali igro, ki je potekala zunaj, skrbno in toplo oblekli. Oblekli so si tudi kapo, šal in rokavice. Nekatera oblachila so bila pletena. Začeli smo raziskovati in ugotavljati, kaj je to volna.

Otroci so skupaj s starši doma poiskali ostanke volne in jih prinesli v vrtec. Preko različnih dejavnosti so ugotavljali kakšna je volna, jo rezali, trgali, z njo odtiskovali in jo lepili. Ugotavljali so katera nit je dolga in katera kratka, kaj je to klobčič, volno navijali in jo parali. Z navijanjem okrog miz in stolov so si ustvarili hiše, vanje lezli in se igrali.

Ves čas pa nas je zanimalo kako nastane šal, kaj je to pletenje in ali še kdo zna plesti. V vrtec smo povabili babico, ki nam je obudila ta običaj in spletla šal. Pripovedovala nam je, kako so v starih časih, ko je še sama bila otrok, imeli ovce, pridobivali volno, jo predli in kako je ob večerih sedela zraven mame, ko je »štrikala«. Tudi otroci so sedeli ob naši babici in jo radovedno opazovali, kako je s pletilkami vbadala volno in jo pretikala. Pogovarjali smo se, se čudili zakaj šal tako počasi nastaja in peli pesmi. Preživeli smo zanimiv in lep dopoldan, za kar se naši gostji iskreno zahvaljujemo.

DAMJANA SEČKI

Vrtec v znamenju kulture

V vrtec Šoštanj-enoti Urška Topolšica nas je konec januarja, v sklopu projekta »Kulturna dediščina našega kraja« obiskal župan občine Šoštanj, Darko Menih. Predstavil nam je življenje iz njegovega otroštva, ki ga je kot sin učiteljice preživel ravno v našem vrtec oz. šoli.

Vsi smo ga z velikim zanimanjem spraševali o tedanjem šolstvu (s čim so pisali, kakšne potreščine so uporabljali, o knjigah, ocenah, igrah, prigodah iz otroštva,...). Povabil nas je tudi na občino, kjer smo si z velikim veseljem ogledali prostore, v njegovi pisarni pa nam je predstavil tudi svoj poklic in funkcijo, ki jo opravlja kot župan.

Foto: arhiv vrtca

Ker veliko sodelujemo z okoljem smo ob kulturnem prazniku medse povabili tudi direktorja Zavoda za kulturo Šoštanj- Kajetana Čopa, ki nam je predstavil svoje delo in poklic (gledališčnik-lutkar) za katerega se je izobraževal v Pragi. Na pogled nam je prinesel različne lutke (ročne, prstne, marionete, sicilijanko,...), ki nam jih je preko lutkarskega čarobnega sveta predstavil. Naučil nas je pravilnega rokovanja in poudaril spoštljivost ravnanja dela z lutkami. S svojim obiskom pa je prispeval svojo modrost in znanje k uresničevanju projekta »ETIKA in VREDNOTE v vzgoji in izobraževanju«. Svoj delež k projektu pa je dodal tudi športnik, smučarskega kluba Velenje David De Costa, ki nam je predstavil življenje športnika, njegovo delo, predstavil smučarsko opremo, prikazal pripravo na tekmo in z njim so otroci »odpeljali« kratek smuk. Lahko smo videli kristalni globus, pokale in olimpijsko medaljo iz univerzijade iz Južne Koreje, ki jo je osvojil v svojih tekmovalnih letih. Mesec zaključujemo v športnem in olimpijskem duhu, knjigah in plesu ter že čakmo norčavi pust.

MATEJA GRABNER

Slovenija, moja dežela

Takšno temo smo si na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj izbrali za celostni kulturni dan, ki smo ga izvedli dan pred slovenskim kulturnim praznikom.

Foto: arhiv OŠ KDK Šoštanj

Vsi učenci so prve štiri ure ustvarjali na to temo: ljudske pesmi in narečja, ljudski plesi, turistične znamenitosti, narodne jedi, narodne noše. Oblikovali so didaktične igre in križanke na to temo, pisali pripovedke, izdelali relief, pripravili kvize in tekmovali v poznavanju Slovenije. Sestavili so lestvico 10 najpopularnejših slovenskih pesmi. Primerjali so med sabo slovenske in angleške pregovore. Risali so značilni slovenski ornament in spregovorili o naših šegah in navadah. Sestavljali so jedilnike s tradicionalnimi slovenskimi jedmi in te jedilnike bomo na šoli pri kosilu in malici pred počitnicami tudi preizkusili.

V takem razpoloženju je zvenela tudi prireditev na koncu. Nastopajoči so gledalcem pripravili pravo paletu zanimivih pripovedi v vseh glavnih slovenskih narečjih in jih ob tem spomnili še na znane Slovence, naše ljudsko izročilo ... Poudarili so, da so narečja, značilna hrana, obrti in posamezni izdelki neke pokrajine naše ljudsko izročilo in bogatijo našo kulturno dediščino. To je prava podoba Slovenije in njene kulture. Tako smo ob kulturnem prazniku predstavili Slovenijo in našo kulturo še z druge strani. Naši pevci so zapeli v narečjih, folkloristi so predstavili nekdanje otroške igre, devetošolci so plesali polko, slišali smo tudi citre. Na koncu pa sta se spopadla še Martin Krpan in Brdavs. Kaj pravite, kdo je zmagal? Slovenec, seveda!

JOŽICA ANDREJC

Kulturni dan

Dnevi dejavnosti so priložnost, kjer lahko učenci povezujejo ali utrjujejo pridobljena spoznanja in znanja ter jih nadgrajujejo s praktičnim učenjem. Pri tem povezujemo različna predmetna področja, razvijamo medosebno sodelovanje učencev in si prizadevamo odzivati se na aktualne dogodke.

V učencih naj bi ti dnevi vzbujali vedoželjnost, ustvarjalnost, pa tudi samoiniciativnost, sposobnost opazovanja in reševanja problemov. Skozi lastno aktivnost učenci načrtujejo svoje delo, ga doživljajo in se izražajo. Navajajo se na sodelovanje in se učijo vrednotiti lastno delo. Dneve dejavnosti načrtujemo, zapišemo v Letnem delovnem načrtu (njihovo vsebino, organizacijo), izvajamo jih skozi šolsko leto, vsebinsko pa jih poskušamo nadgrajevati iz leta v leto.

Kulturni dnevi so priložnost, da učenci spoznavajo različna jezikovna, umetnostna, družboslovna področja, naravne in človeške vrednote. Takšno priložnost smo učenci in učitelji OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj imeli

ob organizaciji kulturnega dneva z naslovom SLOVENIJA, MOJA DEŽELA.

»Moja dežela, to je njena lepota, moja dežela, mi smo njeni ljudje ...« so besede iz reklame na videu Slovenija, moja dežela. Ste se spomnili? Ja, to je Slovenija. Majhna, pestra, zanimiva in naša domovina. Z učenci 1. razredov smo jo spoznavali skozi različne dejavnosti. Poslušali smo slovensko narodno zabavno glasbo, odkrivali, zakaj je slovenščina naš materni jezik, ogledali smo si najlepše koticke Slovenije in svetovno znane kraje naše domovine, prepoznavali smo značilno slovensko hrano in predmete, po katerih nas mnogi poznajo. Zbrali smo veliko starih predmetov in se pogovarjali, zakaj in kako so jih uporabljali naši predniki.

Opisovali in iskali smo kraje, kjer smo z družinami preživeli nepozabne trenutke, in razlagali, kaj vse smo tam videli in doživeli. Z zastavico, na katero smo zapisali svoje ime, smo označili predstavljeni kraj. Ugotovili smo, da smo Slovenijo prečesali že podolgem in počez.

Posebno pozornost smo posvetili raziskovanju naše slovenske čebele: kranjske sivke. V kratko predstavitev so nas povabile učiteljice, ki so dramtizirale pesmico Otona Župančiča Ciciban in čebela. Uživali smo. Kako pomembne za naše življenje in za našo naravo so čebele, nam je pomagal razumeti gost, gospod Dušan Gorenc, predsednik Čebelarskega društva v Šoštanju. Povedal nam je veliko zanimivih podrobnosti o življenju čebel, o njihovem domu, družini in izdelkih, ki so tako zdravi za ljudi. Za boljše razpoloženje smo poskrbeli še sami in si spekli medenjake. S njimi smo se posladkali. Se hočete še vi?

Foto: arhiv OŠ KDK Šoštanj

MEDENJAKI

50 DAG MOKE

KAVNA ŽLIČKA SODE BIKARBONE

15 DAG MASLA ALI MARGARINE

15 DAG SLADKORJA V PRAHU

2 JAJCI

3 ŽLICE MEDU

ŠČEP CIMETA, MLETEGA INGVERJA, NARIBANE POMARANČNE LUPINE

IZ NAŠTETIH SESTAVIN ZAMESIMO TESTO IN GA DAMO V VREČKO ALI FOLIJO. POČIVA NAJ 1 URO ALI VEČ V HLADILNIKU. NATO IZ TESTA OBLIKUJEMO KROGLICE POLJUBNE VELIKOSTI IN JIH MALO POTLAČIMO (OBLIKA MEDENJAKA), DAJEMO JIH V PEKAČ, OBLOŽEN S PEKI PAPIRJEM. PEČEMO PRI 180 STOPINJAH OKOLI 12-15 MINUT. PEČENE IN OHLAJENE HRANIMO V DOBRO ZAPRTI POSODI. PA DOBER TEK.

Potem smo ustvarjali čebelice (majhne ljubke naprstne lutke), oblikovali plakate, reševali različne matematične naloge in se pripravili za proslavo. Poslušali smo himno in govorico slovenskih pokrajin. Različno je zvenela naša slovenska beseda, pa tako zanimivo. Plesali so naši folkloristi, peli številni pevci, pripovedovali in igrali mnogi posamezniki. Bodimo ponosni na našo Slovenijo in prispevajmo k temu, da bo življenje tukaj lepo.

MARTINA ŽOHAR

Bog ne daj, da bi se zresnil

Ivo Kolar domuje v Topolšici v okolju, ki se zdi, da je kot po njegovi podobi. Nikoli se ni deklariral kot umetnik, a ko pomislim nanj, vem da je. Umetnik življenja in umetnik slikanja. Slika že trideset let, njegove slike zaznamuje trdna premišljena kompozicija, pretanjena uporaba barv, ki so mestoma umirjene, mestoma služijo kot ustvarjalke notranje napetosti.

Predvsem se izraža v abstrakciji, a tudi tu je čutiti človekov vpliv na okolje. To lahko nakazuje na njegov poklic gozdarja, ali pa na njegov izdelan likovni izraz. Še vedno je njegova najljubša likovna kritičarka Milena Koren Božiček, a prva ostaja njegova žena Marija. Iva, Ivana Kolarja odlikuje še nekaj. Kdor ga ima za prijatelja, ve, da ima ob sebi Človeka.

Pred kratkim smo na zborniku šaleških literatov lahko občudovali reprodukcijo vaše slike. Za katero vaše delo gre?

Sika je nastala v Goriških Brdih, na delavnici akademskega slikarja Dušana Fišerja. Takrat in pozneje doma v ateljeju, je nastalo več podobnih slik v tehniki kolaža. Naslov dela je »Trpljenje«.

Se tudi sicer ukvarjate z likovno opremo literature ali česa drugega?

Ne, to je bilo srečno naključje!

Od kdaj se zavedate tega, da ste poleg svojega poklica tudi slikar?

Tega je dobrih 30 let, ki so ob delu in slikanju zdrsula mimo mene. Ko pa pogledam množico slik, se zavem, da je za vse to bilo potrebno kar nekaj časa. Ja, ko sem končal svojo delovno dobo kot gozdar, sem samo menjal poklic in postal slikar. Ne nisem »penzionist«!

Rekla sem tudi slikar zato, ker ste svoje aktivno življenjsko obdobje, kot ste rekli preživljali kot gozdar.

Moja prva ljubezen je bil vedno gozd, temu je posvečen moj ciklus slik ki ga slikam in o njemu razmišljam. Težko sem se ga lotil in nemalo težav mi zadaja, saj je srečanje stroke in likovnega razmišljanja težko »ajnpasat«, nevarno je da nastane kak »špricer«!

Kakšna je bila vaša karierna pot? Izobraževali ste se v Ljubljani?

Doma so želeli da bi postal finomehanik, vendar me ni hotel nihče vzeti v uk, bil sem precej razposajen in navihan. Vpisali so me v srednjo gozdarsko šolo, ki sem jo uspešno končal, vendar po nekaj mesecih dela v gozdarstvu ugotovil, da mi pridobljeno znanje ne zadošča, zato sem se vpisal na univerzitetni študij gozdarstva, ga dokončal in samozavestno z pridobljenim znanjem nastopil službo na Gozdnem obratu v Šoštanju, kjer sem kmalu postal šef tega obrata.

Od ene diplome do druge je preteklo kar nekaj let. Verjetno je vaš študij potekal ob delu?

Moj študij magisterija je zgodba zase. Po dveh mandatih na občini Velenje sem se želel vrniti v gozdarstvo, ker pa v Šoštanju ni bil prostega delovnega mesta, sem pristal na rudniku kot vodja rudarskih škod. To mesto sem sprejel pod pogojem, da ga zapustim takoj, ko se bom lahko zaposlil v gozdarstvu. Vrnitev sovпада z vžigom smreke v gozdovih Šaleške doline.

Že na občini sem razmišljal kako bom nadoknadil pozabljeno in zamujeno znanje. Bili sta dve možnosti. Prva da pričnem z branjem strokovne literature iz nočne omarice ob večerih, druga, da vpišem magistrski študij – odločil sem se za drugo. Težko je bilo usklajevati službo in študij.

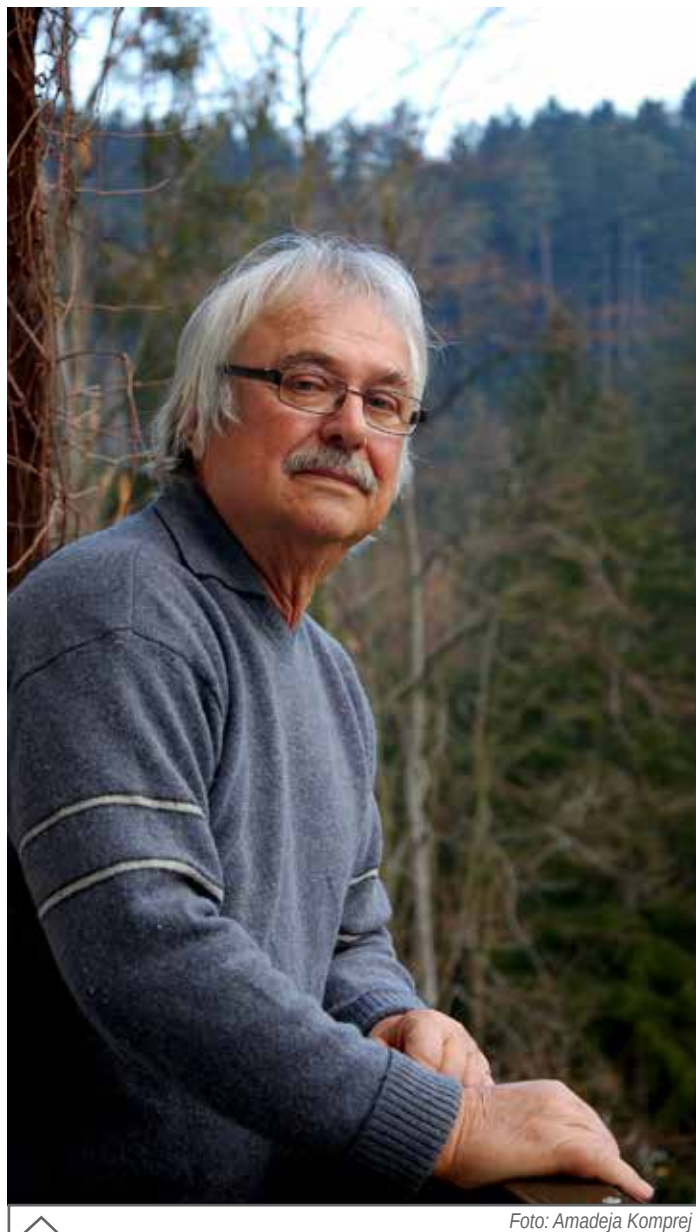

Foto: Amadeja Komprej

Kakšna je bila tema vaše magistrske naloge?

Pri odločitvi mi je pomagal močan ožig smreke v ožjem območju Elektrarne v Šoštanju. Takrat se je mnogo govorilo o ekologiji. Moje delo z naslovom Umiranje smreke v gozdovih Šaleške doline je razkrilo povezavo z gradnjami posameznih faz TEŠ in njihov vpliv na zmanjšanje priraščanja in pešanja življenske moči gozda.

Rojeni ste v Vojniku. Kaj vas je prineslo v Velenje in Šoštanj?

Rad rečem, da sem se rodil v Vojniku, zredil pa v Topolšici. Zaposlitev. Nekaj časa sem bival v Vegradovem samskem domu v Velenju, potem pa sem kmalu dobil družinsko stanovanje. Po nekaj leti se je sedež Gozdne uprave preselil v Šoštanj in tu je ostal do danes.

Kaj ste raje delali, bili kot član IS na Občini Velenje, vodja rudarskih škod na Premogovniku, direktor gozdarstva v Šoštanju ali...

Težko bi se odločil, povsod kjer sem bil sem delal v dobrem in ustvarjalnem kolektivu, zelo lepe spomine pa imam na Premogovnik, kjer je bila moja naloga formirati oddelek, ki bo reševal problematiko posledic rudarjenja - mislim, da smo uspeli. Ko sem se vrnil v gozdarstvo, me ni premamila nobena ponudba več. Dobil sem ponudbo za direktorja Podjetja za urejanje hudournikov Slovenije, ali za direktorja Volčjega potoka. Tudi vabilo za sekretarja sekretariata za kmetijstvo in gozdarstvu RS sem zavrnil, čeprav so dolgo vztrajali.

No, pa nam vseeno opišite kaj je pomenilo biti podpredsednik IS za gospodarstvo?

Poleg tega sem bil sočasno tudi načelnik za gospodarstvo in vodja inšpekcijskih služb. To je pomenilo mnogo problemov, preveč borbe z birokracijo, mnogo zapravljenega časa z poplavami besed (na dolgih sestankih sem se naučil večino Prešernovih in Gregorčičevih pesmi) in precej drznih in tveganih odločitev v spopadu z Ljubljano – Velenje ni popuščalo. Vse take odločitve so bile storjene ob podpori predsednika občine Nestla Žganka in predsednika IS Franja Kljuna. Treba je povedati, da je takratna občina vključevala sedanji občini Šoštanj in Šmartno ob Paki.

Ste na kakšen projekt v tem obdobju posebej ponosni?

Prvič sem ponosen na to, da sem zdržal osem let in da so me tako dolgo prenašali tudi drugi. Da smo poskušali strpno in hitro ukrepati, kadar je bilo to potrebno, da sva z kolegom in sodelavcem Alojzom Ramšakom brez poškodb na gradu in stanovanjskih objektih speljala izgradnjo tunela pod Šaleškim gradom, kjer sva sama izbrala izvajalca, izvajala nadzor nad gradnjo in prihranila okoli 10% predvidene investicije, kljub dodatnim delom v Tunelu. Omenil bi tudi izgradnjo medobčinske Veterinarske postaje v Mozirju in mnogo »malih« problemov, ki so bili za posameznika, podjetja, obrtnike in KS veliki.

Vrniva se k vašemu delu na gozdni upravi v Šoštanju, nekako v tem obdobju sem vas tudi jaz spoznala. Kako je bilo organizirano delo?

Dobro. Takratno organizacijo gozdarstva v Sloveniji nam je zavidala vsa zahodna Evropa. Gozdni obrat je upravljal Državni in zasebni sektor, v obeh smo označevali drevje za posek v državnem pa izvajali tudi sečnjo, spravilo, prevoz in prodajo lesa. Menim, da je bila velika napaka samo to, da lastnikom gozdov ni bila dovoljena prosta prodaja lesa. Od tod tudi pogosti konflikti med gozdarji in lastniki gozdov.

Kaj ste vi počeli?

Bil sem šef gozdnega obrata z dobro ekipo revirnih gozdarjev in odličnimi gozdnimi delavci, ki so tudi na republiških in Jugoslovanskih tekmovanjih dosegali vrhunske rezultate. Enkrat smo bili tudi najboljši TOZD Gozdarstva v Sloveniji. Trudil sem se prisluhniti gozdu in usmerjati njegov razvoj in sočasno prisluhniti tudi željam lastnikov gozdov – predvsem kmetom in zaobiti nekatere toge zakonske omejitve.

Pogrešate kdaj to delo ali kaj pokompenzirate?

Še vedno sem sodni cenilec za gozdarstvo, še vedno rad hodim po gozdu ga opazujem in razmišljam o njem...

Je prišla ljubezen do slikanja že v času vašega dela na Premogovniku?

Ja, skoraj sočasno sem začel prepevati v Rudarskem oktetu, slikati, delati magisterij in zidati hišo. Izgleda, da sem se po odhodu z Občine močno razbremenil.

Kot sprostitev, nujna, želja, način izražanja?

Slikanje razumem kot način izražanja in pojmovanja življenja.

Kako ste začeli s slikanjem?

Ko sem prišel na Rudnik, me je pretresla prezgodnja smrt mojega najboljšega prijatelja. Skiciral sem spomenik zanj, ki ga je naključno videl takratni predsednik šaleških likovnikov in me povabil na tečaj risanja. In začelo se je.

Kot vemo ste se precej izobraževali. Kje, pri kom?

Izobraževanje je zagotovo trajalo 15 let. Mentorjev je bilo najmanj 10. Med najpomembnejše pa štejem ak. slikarja Lojzeta Zavolovška, ki je tudi moj prijatelj, ak. slikarja Dušana Fišerja, Prof. Dr. Jožefa Muhoviča in ak. slikarja Toneta Račkija.

Foto: Amadeja Komprej

Ste v svoji slikarski karieri doživeli kaj prelomnic?

Niti ne, slika in jaz sva počasi prehajala drug v drugega in se dopolnjevala.

Tako radi rečemo, da je umetnik izdelal svoj slog, ali da je prepoznaven po svojem likovnem izrazu. Kaj to pomeni?

Da karkoli naslikaš si to ti, je to tvoja podoba. Včasih mi kdo v kakšni koloniji reče: »Nehaj slikati slika je dobra, samo pokvariš jo lahko«. Pa ne morem, ker potem to ne bi bila moja slika.

Kakšen je vaš slog?

Kaj vem, o tem vedo več povedati umetnostni kritiki.

Imeli ste že precej samostojnih razstav. Se kakšne posebej spomnite?

Nekako so mi vse pri srcu, vsakič sem razstavljaval tisto, kar sem bil v tem času sposoben naslikati – izbiro prepuščam Likovni kritičarki Mag. Mileni Koren Božiček.

Vam je kakšen cikel še posebej pri srcu?

Barkače, ki so samevale in propadale ob obali v bližini gostilne »Ribič«. Slikal sem jih in na slikah poskušal izraziti odhod nečesa lepega. Danes jih ni več in na zadnji sliki sem jih ob čerih razbil tudi jaz.

Včasih ste se radi udeležili delavnic. Kaj so vam pomenile?

Mislím, da že 15 let ne hodim na delavnice. Vsak mentor ti sicer da nova znanja, po drugi strani pa te spelle stran od tvoje slike, zato takrat, ko osvojiš dovolj znanja poiščeš svojo pot. Če te nekdo vedno vodi za roko, svoje poti zagotovo ne najdeš

Kaj pa kolonije in razna druga morebitna srečanja?

Rad pa se odzovem vabilom na slikarske kolonije doma in v tujini. Teh je kar precej na leto, po štiri v tujini in kakih pet do deset v Sloveniji.

Poleg članstva v društvu Šaleških likovnikov sem tudi častni član KUDA Kliničnega centra in Medicinske fakultete v Ljubljani na kar sem ponosen, gre za kvalitetne slikarje, s katerimi se družim tudi v skupini ART FEMIPS in na štirih kolonijah, ki jih vsako leto organizira društvo.

Ste tudi dvakratni dobitnik zlate palette in Mežanove nagrade. Kaj te nagrade pomenijo v slikarstvu?

Predvsem to, da si na dobri, morda tudi na pravi poti.

Kakšen se vam zdi status slikarja v Sloveniji?

Če nisi akademski slikar nimaš statusa slikarja.

Torej je pomembno biti akademsko izobražen?

Vsaka izobrazba je pomembna. Vendar je zame pomembna le dobra slika.

Veste morda, kako je to statusno urejeno v tujini. Na primer v Evropi?

Ne.

Kakšne so vaše izkušnje mednarodnimi razstavami?

Izkušnje imam le z razstavami na mednarodnih kolonijah. Vedno so dobro organizirane in ne ločujejo med akademskimi slikarji in nami, ki to nismo. Sebe smatram kot profesionalnega amaterja, ki dela več kot mnogo akademskih.

Kje vse visijo vaša dela?

V mnogih krajih in mestih doma in po Evropi, pa še na kaki drugi celini.

Veliko jih hranite doma. Se ne morete ločiti od kakšnih del, ali je trg v Sloveniji majhen?

Ne znam se prodajati. Nek slikar je povedal dobro definicijo za dobro sliko; rekel je: »Najboljša slika je prodana slika«. Je pa res, da se v tem času slike slabo prodajajo, čeprav je v nekaterih krajih Slovenije slika še vedno standardno darilo.

Pred kratkim mi je eden od slikarjev, ki »baje« razstavlja v tujini rekel, da je velika razlika med kupcem slike pri nas in na tujem. Na tujem kupi sliko tisti, ki si jo lahko privoščijo in občuduje tisti, ki si je ne more. Pri nas pa marsikdo občuduje pa nima denarja za nakup, tisti ki ga pa ima, pričakuje, da bo sliko dobil zastonj. Se strinjate?
Nimam izkušenj, rad pa sliko podarim, svojim kolegom in prijateljem.

Vi tudi vlagate v umetniška dela?

Ne, razen v svoja likovna dela med katerimi je kakšno morda tudi umetnija.

Imate kakšnega priljubljenega avtorja, doma ali na tujem?

Najljubša sta mi Mušič in Murtič, občudujem pa vse tiste ki so z svojimi deli opredelili posamezna slikarska obdobja. Všeč mi je tudi Hrvaški slikar Slavko Kopač, zato me precej jezi, da mi Stojan še ni vrnil njegove monografije.

Ste pa tudi član skupine Art Femips? Zakaj se slikarji družijo na tak način?

Tudi z njo je močno povezana moja slikarska in življenska pot. Prepotovali smo dobršen del Evrope, kjer smo slikali, razstavljali, se družili z zanimivimi slikarji, našimi veleposlaniki in konzuli v tujini, videli mnoge

zanimive razstave in doživeli mnogo lepega, stresnega in komičnega. Pravijo da smo v Evropi edini, ki se družimo na ta način.

Foto: Amadeja Komprej

Še kaj prepevate?

Po navadi le, če se ga napijem in to zelo glasno.

Torej več v domačem okolju?

Sliši se kar daleč.

Včasih ste mi rekli, da zelo uživate v svojem domu in med sosedi, prijatelji. Je to za vas pomembno?

To je izjemno pomembno. Ni lepšega, ko pozdraviš soseda, včasih tudi tako glasno da sliši ves hrib.

Kakšne so vaše nadaljnje ambicije v slikarstvu?

Rad slikam in želim da to traja, da bi bila žena Marija še vedno moj prvi kritik, saj brez nje ne dokončam nobene slike v ateljeju in da bi tako dobro kot doslej prenašala moja slikarska potovanja, ki so kar pogosta.

Pa v življenju?

Da bi bil in da bi bili zdravi.

Imate kakšen moto ali misel, ki vam je pomagala v življenju?

Prilagajanje pomeni preživetje – to je resnica v ekologiji, čeprav gre meni kar težko od rok.

Sporočilo bralcem Lista?

Bodite neizmerno lepi in zdravi !

Dolgoročna ali kratkoročna želja.

Da bi bil in da bi bili moji zdravi in bog ne daj, da bi se zresnil.

Hvala.

MILOJKA B. KOMPREJ

Mestna knjižnica Šoštanj, program prireditev marec 2014

URE PRAVLJIC

četrtek ob 17.00 do 17.45 v Mestni knjižnici Šoštanj za otroke od 3. leta dalje

6. 3. 2014

Michelle Knudsen: Lev v knjižnici

Pripoveduje Andreja Kolenc.

13. 3. 2014

Sarah Emmanuelle: Bravo, putka!

Pripoveduje Marjetka Blatnik.

20. 3. 2014

David Bedford: Lahko noč, medvedek!

Pripoveduje Andreja Kolenc.

27. 2. 2014

Mij Kelly: Ačiiha!

Pripoveduje Marjetka Blatnik.

Knjižni sejem

ponedeljek, 3. 3. 2014

Za vse ljubitelje starih knjig, sejem rabljenih knjig, prvi ponedeljek v mesecu. Sejem bo potekal v času odprtja knjižnice, od 10.00 do 18.00 ure. Da knjige ne bi romale na odpad, jim skušamo najti na sejmu nov dom, tako ohranimo dostojanstvo starim odsluženim knjigam, ki še vedno nosijo v sebi sporočilo za vsakogar, ki si bo vzel čas zanjo in njene porumenele liste.

Poleg podarjenih knjig prodajamo tudi knjige, ki so odslužile svojo nalogo v naši knjižnici, z namenom, da najdejo pot med ljudi in tako polepšajo dan strastnim bralcem in zbirateljem. Knjige se prodajajo po simbolični ceni enega evra. Pri nakupu ali prodaji lahko sodelujejo vsi člani in nečlani knjižnice, pri tem postavite simbolično ceno sami.

Predavanje

ponedeljek, 3. 3. 2014 ob 19. uri

Sanja Lončar: Zamolčane zdravilne moči začimb in kako jih uporabiti pri različnih težavah

Začimbe so več kot rastline. Na čem sloni njihova moč in kako to, da o tem tako malo vemo? Kako in koliko nam lahko začimbe pomagajo pri želodčnih težavah, težavah z jetri in žolčnikom ter celo raku, boste izvedeli na predavanju Sanje Lončar.

Predavanje je del projekta Z znanjem na(d) vas – vseživljenjsko učenje za vsakogar, ki je nastal v okviru LAS Šaleška dolina in je delno financiran s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Foto: arhiv knjižnice

Sreda, 19. 3. 2014, ob 18.00 uri

Zvočna kopel

Zvok je najmočnejše orodje, s katerim so si v zdravilne namene pomagala že mnoga ljudstva in civilizacije.

V čarobni svet zvokov gonga vas bo popeljala Nives Kraševc.

Organizator zvočne kopeli je idejni vodja skupine Šoštanj društva Šole zdravja Ljubica Donko.

Prosimo vas, da se predhodno prijavite na e – naslov jtelovadba@gmail.com.

Predstavitve knjige

ponedeljek, 24. 3. 2014, ob 19.00 uri

Maja Vouk – Maria Tomman

Optimalizem : najboljša osnova za globalizacijo in najboljša alternativa kapitalizmu

„Vedno delujem tako, kot je najbolje za Slovenijo in za celotno stvarstvo“, so besede, s katerimi šoštanjska skupina Šole zdravja vsak dan zaključijo svoje polurno vadbeno druženje. Izvedeli boste, zakaj je Šoštanj rojstni kraj tega stavka, ki opredeljuje bistvo optimalizma in zakaj je imel ta kraj ključno vlogo pri optimalističnih eksperimentih in posledično pri nastanku te knjige.

Bistvo Optimalizma predstavlja v zgoščeni obliki vodilo „vedno delujemo tako, kot je najbolje za celotno stvarstvo“. Knjiga preprosto in jasno razlaga, zakaj in kako uporaba tega vodila koristi slehernemu posamezniku pri krmarjenju lastnega življenja v najboljšo smer in kako se na ta način krepi tudi ta skupinska miselna energija v našem okolju in tako spodbuja in omogoča, da se interesi posameznikov in skupnosti poenotijo in uskladijo tako, kot je najbolje za vse. Morda najpomembnejše sporočilo knjige pa je, da kot posamezniki nismo nemočni, da lahko vplivamo na izboljšanje razmer tako v svojem okolju kot tudi širše.

Predstavitve knjige poteka v sodelovanju z društvom Šola zdravja, skupina Šoštanj.

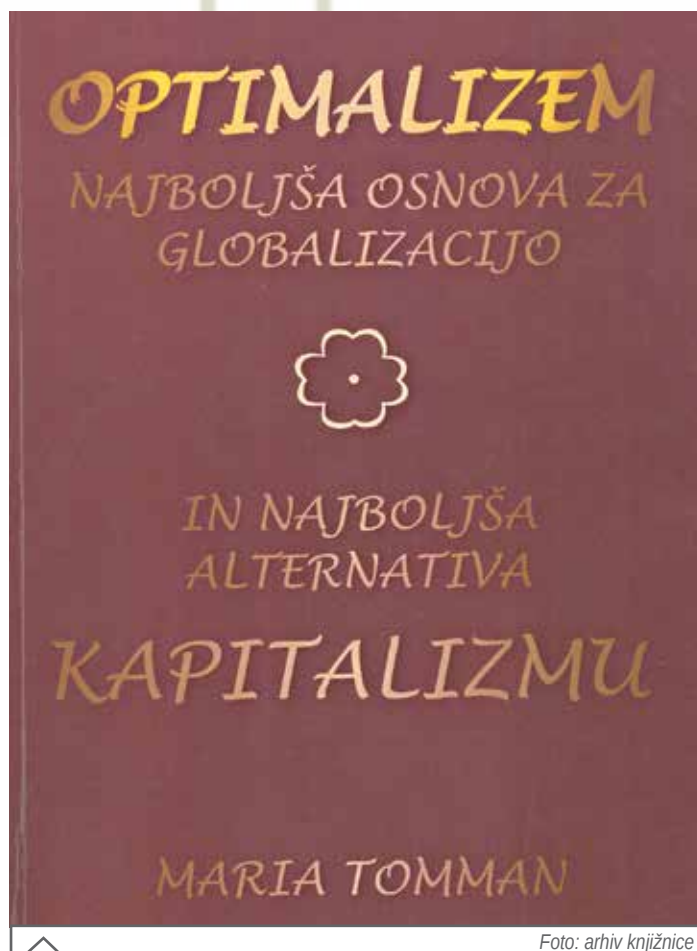

Foto: arhiv knjižnice

Prešernov dan

V Šoštanju so na slovenski praznik kulture priredili slovesnost, ki so jo v glavnem posvetili spominu na Franceta Prešerna. Slavnostni govornik Kajetan Čop, direktor Zavoda za kulturo je v uvodnem govoru povedal:

Foto: arhiv Občine Šoštanj

V čast in veselje mi je, da vas lahko pozdravim tukaj ob tako pomembnem prazniku, kot je praznik kulture. V soboto se bomo spominjali Franceta Prešerna, enega največjih slovenskih pesnikov, ki je s svojo poezijo pripomogel k prebujanju slovenskega jezika in nacionalne samozavesti. Njegove pesmi upravičeno predstavljajo pomembno oporo slovenski samostojnosti. Kultura je tista vrednota, ki narod povezuje in ohranja. Kultura mora biti za vse enako dostopna. Pred leti sem zapisal, da smo tudi v Šoštanju ljudje, kulturniki, gospodarstveniki, prosvetni delavci, občani ki se že leta trudimo zgraditi nazaj kulturno identiteto, ki jo je Šoštanj nekoč že imel. Ko so Šoštanjčani ne glede na narodno pripadnost ustvarjali in osveščali sokrajane ter širšo okolico: Davorin Ravljen, Franc Hribernik, ravnatelj in zgodovinar. Hans Woschnagg, gospodarstvenik. Josip Vošnjak, državni poslanec, politik in dramatik. Karel Destovnik Kajuh, pesnik upanja in upora. Mihael Vošnjak, oče slovenskega bančništva in poslanec. Peter Musi, učitelj in ustanovitelj šolske hranilnice. Ivan Napotnik, eden prvih na Dunaju akademsko šolanov slovenskih kiparjev. In še mnogi drugi, sicer tukaj neimenovani vendar prav tako pomembni.

Kaj so vsi ti ljudje imeli skupnega? Ljubezen! Ljubezen do življenja, človeka in okolja v katerem so živeli. Vsak je na svoj način, preko svojega dela pustil v našem prostoru kanček nesmrtni duše in s tem nepozabni pečat, ki nam ni samo v hvalo bogate zgodovine prostora v katerem živimo, ampak resno opozorilo, da se moramo zbuditi iz železnih sanj in nadaljevati neobremenjeno s širjenjem duhovno-kulturne dediščine, ki so nam jo zapustili.

Danes, ko Slovenijo pretresajo redno naravne katastrofe, ko se soočamo z ekonomsko, gospodarsko, politično in še kakšno krizo, nam lahko pomaga ravno preprosta ljubezen do življenja, človeka in okolja. In ob naravnih nesrečah se le ta izjemno manifestira. Ljudje si nesebično pomagajo in lajšajo bolečini s konkretnimi nesebičnimi dejanji. Zakaj nam mora šele nesreča vedno pokazati, da je bistvo našega obstoja življenje in spoštovanje le tega. Kaj pa normalni časi brez nesreč in krize? Kaj pa takrat? Zaradi strahu pred sivo ekonomijo, kar je danes izredno priljubljen izgovor, si v naši državi ljudje niti ne morejo več brezplačno pomagati, če niso sosede ali sorodniki. Vse v naših življenjih se vrti okoli denarja. Namesto, da bi nam služil, je ravno obratno. Vse nas je zasušnil. Birokracija in zakonodaja nam grenita življenje z neverjetno

lahkoto. Odgovorni ljudje v državi, tukaj mislim vse tri veje oblasti, pa niso večinoma za nič odgovorni in s selektivnim spominom. Tukaj želim še dodati, da govorim o vseh odgovornih, ne glede na barvo, stranko, pozicijo ali opozicijo, o ljudeh, ki dejansko lahko v Sloveniji vplivajo na življenje vseh občanov. Popolnoma se zavedam, da zadeva ni tako preprosta in, da so ljudje, ki dejansko pomagajo. Seveda so in hvala bogu za le-te, vendar jih je premalo! Mogoče nas bo pa narava, tako kot že nekdaj naučila, da so v življenju dosti bolj pomembne reči od ega, zavisti, vonja moči in oblasti...

Ravno druženje ljudi ob raznih priložnostih širi dobro voljo in pozitivno energijo, ki nam oživlja srce in dušo. In naš veliki France Prešeren je to zelo dobro vedel. Zato je tudi sam pogosto deloval v narodovo korist. Zaradi tega smo se tudi pri Zavodu za kulturo Šoštanj odločili, da bo današnja proslava v popolnosti posvečena njemu in njegovemu življenju.

V nadaljevanju so si zbrani ogledali film France Prešeren 1849 – 1949 in prisluhnili Aniti Rotovnik v Julijini zgodbi.

Z rdečim nageljnom, ki ga je dobil vsak obiskovalec proslave ob odhodu, so na Zavodu za kulturo Šoštanj, ki je bil organizator proslave, želeli prenesti prazničnost tudi v domove.

MILOJKA B. KOMPREJ

Kajuh – pesnik pomladi in ljubezni

Ob 70. obletnici smrti slovenskega pesnika Karla Destovnika Kajuha je bila na predvečer obletnice krajša slovesnost, ki se je začela v Kajuhovem parku s prižigom sedemdesetih svečk ob pesnikovem spomeniku. Slovesnost se je nadaljevala v Kulturnem domu, kjer so otroci OŠ KDK Šoštanj recitali Kajuhove pesmi in spregovorili o pesniku, njemu na čast pa je zapel tudi domači ustvarjalec Jani Napotnik. Kantavtor Aleš Črnko je zaigral nekaj Kajuhovih uglasbenih del in nekaj aktualnih besedil. Osrednji govornik večera je bil pesnik in pisatelj Peter Rezman, ki je povedal:

2010-tega je na obisk v svetovno prestolnico knjige Ljubljano na festival Fabula prišel v goste tudi izraelski pisatelj David Grossman. Je pisatelj naše, povojne generacije, ki s tem izrazom mislimo na 2. svetovno vojno. Vojno, katere žrtev je bil tudi šoštanjki rojak, pesnik, Karel Destovnik s partizanskim imenom Kajuh. V enem od pogovorov na festivalu je David Grossman izjavil, da se mu zdi ena največjih težav danes to, da mnogih stvari ne imenujemo s pravim imenom. Le kje bi lahko ta misel padla na bolj plodna tla kot v naši tranzicijski Sloveniji, kjer že besede »tranzicija« mnogi ne razumejo. Če bi namesto nje uporabljali preprost in razumljiv slovenski izraz »prehodno obdobje«, bi pa mnoge gotovo mučilo vprašanje, zakaj to prehodno obdobje še kar traja in traja. Skrivanje za nerazumljivimi izrazi pomeni živeti proč od resnice. Biti proč od resnice pa pomeni izogibanje vzrokom za težave. Nепrepoznavanje vzrokov za težave pa onemogoča njihovo odpravljanje. Resnica je vedno samo ena in vedno samo takšna, kot je. Trditev, da obstaja več resnic, pa je izmišljena zato, da bi se resnica prikriila. David Grossman, pisatelj naše generacije, ki se, kot se za Izraelca zdi logično, v svojem umetniškem ustvarjanju ukvarja s holokavstom in drugo svetovno vojno, ter njenimi posledicami, zato pravi, da je ena temeljnih nalog besednih umetnikov, pisateljev, pesnikov, dramatikov, da pišejo in govorijo resnico. Da stvari poimenujemo s pravim imenom.

Govoriti s pravimi besedami za stvari, o katerih pišemo, pa je v poeziji včasih zapleteno.

Gradniki pesniške govorice, metafore, prisposode, vzpodbujanje asociacij, večpomenskost, se na prvi pogled ne ujema z opisano težnjo, da je treba stvari in dogodke poimenovati s pravimi imeni in besedami. Brez dvomija, asociacij, prisposod in metafor. Pesniška govorica revolucionarnih časov med dvema velikima vojnoma je sledila potrebi neposrednega nagovarjanja ljudi. Tako se je rodila poetika Vladimirja Majakovskega, ki

ne le, da je pisal v slogu tako imenovanih neposrednih koračnic, ampak je te koračnice pogosto sam recital, še najraje tako, da je šel k ljudem, ne da bi jih on vabil k sebi. Pogosto je imel nastope s svojimi pesmimi tudi v tovarnah, neposredno pred delavci.

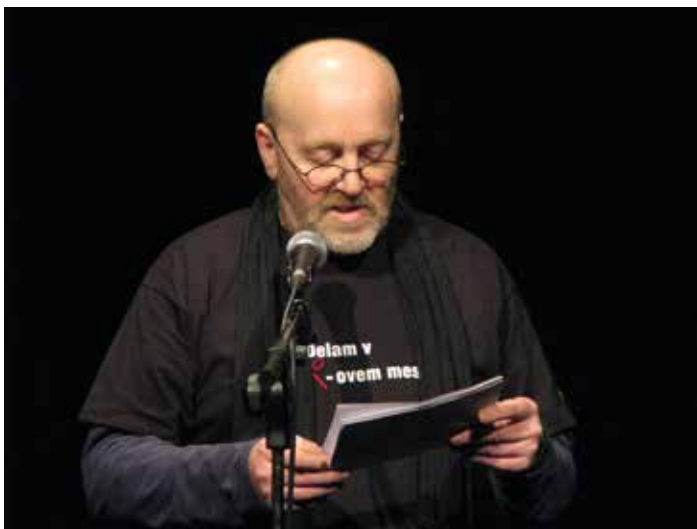

Foto: arhiv

Kajuh je ravnal po zgledu Majakovskega, saj je bil naš pesnik tudi znan po svojih imenitnih nastopih, neposredno pred ljudmi. Kot so povedale priče, so bili njegove deklamacije lastnih pesmi pred partizanskimi tovariši in na kulturno propagandnih mitingih, umetniški dogodki sami po sebi. Poleg te podobnosti z Majakovsim je Kajuh povzel tudi njegov slog neposrednega in na osnovni ravni nedvoumnega pisanja pesmi. A ne samo to. Kajuhu je uspelo na videz nemogoče. Trde, revolucionarne, agitacijske koračnice, je cepil s krhko impresionistično liriko, da je zaigrala trepetajoče, kot drobni listi trepetlike na mogočnem drevesu. In ravno ta, Drobna pesem, ... Jaz sem / droben, droben list, / ki drevo / mu daje hrano. / To drevo / iz zemlje rase / zemlja / pa je vir življenja / in življenje vir človeštva / in človeštvo, / to je hrast / ki človeku / daje rast / ...

to krhko trepetanje lista na mogočnem hrastovem drevesu, koračnica zлита s skoraj haikujevske impresijo, to je Kajuhov originalni in inovativni prispevek k razvoju slovenske poezije. In zato je Drobna pesem eden od vrhuncev njegovega umetniškega ustvarjanja. S tem in takšnimi drobci je Karel Destovnik Kajuh ostal nesmrten v svojem pisanju, kljub temu da se danes spominjamo njegove smrti izpred sedemdesetih let.

Velika, pogosto prevelika izbira stvari in dobrin da bi se mogli prav odločiti, je ena od značilnosti časa, v katerem smo zdaj. Skoraj vse je na izbiro. Dveh stvari pa si gotovo ne moremo izbirati, dveh temeljnih stvari, ki določata naše življenje. To sta čas in kraj, ko smo rojeni. Tudi Karlu Destovniku Kajuhu sta bila tako določena rojstni kraj Šoštanj in čas tako, da je dozorel v pesnika sredi vojne vihre. To ga je zaznamovalo kot človeka, kot komunističnega revolucionarja in kot umetnika, pesnika. Če mu je bila revolucionarnost nekako vsiljena s časom, v katerega je bil rojen, ga je pesniška muza spremljala vse od njegove zibelke. Revolucionarnosti bi se lahko izognil če bi ne bilo vojne, pesniška žilica pa je utripala v njemu in ni bilo mogoče drugače, kot da je pisal. Lahko pa na podlagi tega, kako in kaj in koliko je sploh lahko pisal, z veliko verjetnostjo domnevamo, da ni bila samo poezija tista, ki ga je mikala. V Kajuhu je bival tudi pripovednik in dramatik. Žal se mu je življenje izteklo drugače, čeprav je v mnogih pesmih izkazoval pripovedniške ambicije in celo poizkušal se je v drugih zvrsteh, vendar vloga borca štirinajste divizije ni dopuščala možnosti, da bi se tudi na savinjski strani koroških hribov razvil še kakšen pripovednik, kot je bil Prežihov Voranc na drugi strani istih hribov. Zato moramo toliko bolj skrbno pestovati Kajuhovo poezijo, njegovo neizpeto dediščino in ga prebirati večkrat med letom, ne zgolj meseca februarja, saj je bil Kajuh ne le pesnik zime, temveč tudi pesnik pomladi in poletja in ni bil samo pesnik vojne, temveč predvsem pesnik ljubezni. Slava mu in njegovi poeziji.

MILOJKA B. KOMPREJ

Kajuh v knjižnici Šoštanj

Knjižnica Velenje je ob 70. obletnico smrti pesnika Karla Destovnika Kajuha pripravila priložnostni razstavo, v kateri je vključila del obsežnega gradiva, sicer v veliki meri razpršenega po Sloveniji.

Foto: arhiv knjižnice

Razstava v Velenju je nekoliko obsežnejša od tiste v Šoštanju, kjer je izbor gradiva manjši, a po kakovosti ne zaostaja za gradivom, ki ga lahko vidimo v Velenju. Material je Knjižnica skrbno pridobivala dlje časa od zasebnikov in po raznih arhivih, veliko jim ga je za potrebe razstave odstopila družina Mešič. Projekt urejanja gradiva naj bi zaključili čez pet let - ob petinsedemdesetletnici Kajuhove smrti z veliko pregledno razstavo v naši prestolnici.

Foto: arhiv knjižnice

Avtorica razstave Stanka Ledinek je na odprtju razstave v Šoštanju, 19. februarja predstavila koncept razstave, ki je sestavljen iz 8 plakatov, ki predstavljajo pomembne mejnike v Kajuhovem življenju. V vitrinah so izvorniki Slovenske revije in dokumenti iz Kajuhovega življenja, Kajuhov portret iz leta 1939 ali 40, svoj pečat pa daje originalna pisalna miza, ki jo sicer hrani Vlado Kojc. Razstava, ki je še na ogled je res vredna obiska.

Direktor Knjižnice Velenje Vlado Vrbič je na odprtju izpostavil vprašanje gradiva o Kajuhu, ki je v zasebni lasti pri družini Mešič. Meni, da je treba to dragoceno gradivo nujno ohraniti. Sam vidi dve možnosti - ali ga shraniti v ustrezni ustanovi, kjer so primerni pogoji - v naši dolini takšne ustanove ne vidi, verjetno bi zato bila najprimernejša Narodna

in univerzitetna knjižnica v Ljubljani, ali pa v Šoštanju najti ustrezne prostore za stalno razstavo, ki pa bi morali biti primerno urejeni in pa seveda tam, kjer bi lahko zagotovili reden obisk. Odločitev kako z bogato dediščino najbolj znanega Šoštanjčana, je tako po njegovem mnenju v rokah občine Šoštanj.

Nekaj dokumentarnega gradiva je organizatorjem uspelo najti tudi v arhivih RTV Slovenije, zato so si lahko obiskovalci na odprtju, ogledali štiri kratke filme. Film o tem kako je padel Kajuh, Postavljanju spominske sobe na posnetku iz leta 1968, Poklon pionirjev Kajuhu iz leta 1972 in film Pesmi padlega partizana iz leta 1974 ter pogovor z Emilom Cesarjem največjim poznavalcem Kajuha, posnet leta 1977. Na posnetkih je bila prepoznana dolgoletna šoštanjska učiteljica Nežka Mlakar. Kulturni dogodek so popestrili bralci Kajuhove poezije, člani šaleškega literarnega društva Hotenja in glasbeniki skupine Sfinga.

MILOJKA B. KOMPREJ

Kulturni praznik v Gaberkah

Kulturnica Gaberke je 8. februarja v dvorani PGD Gaberke izvedla prireditev ob Kulturnem prazniku. Voditeljica Aleksandra Zajc je po uvodnem govoru kot prve na oder povabila ljudske pevke Gaberški cvet, ki so zapele Zdravljico.

Foto: Aleksander Grudnik

Naslednji gost, Peter Rezman, ki je ob kulturnem prazniku nameraval svojim sokrajanom predstaviti svojo lansko uspešnico, roman Na zahodu jame, je žal moral zaradi bolezni svoj nastop odpovedati. Kratek povzetek romana je zato podala voditeljica. Na odru sta se zatem v duetu predstavila Primož Plaznik s klavirsko harmoniko in Gregor Sevcnikar z diatonično harmoniko. Zaigrala sta lastne priredbe znanih pesmi in sicer Na harmonikarskem pikniku, venček popevk skupine Abba in Avsenikovo pesem Na mostu. Požela sta bučen aplavz publike, saj je bilo njuno igranje res virtuozno. Nato sta na oder prišli šolariki Laura Videčnik in Petja Plamberger, ki sta v hudomušnem dvogovoru predstavljali dve najstnici, ki ob sliki našega največjega pesnika Franceta Prešerna poskušata iz spomina in s pomočjo spletnega brskalnika na telefonu ugotoviti, kdo je že na sliki in zakaj je ta oseba tako cenjena. Njuna ugibanja, ki so bila velikokrat »zelo mimo« pravih odgovorov, so požela veliko smeha, obiskovalci pa so lahko ponovili svoje znanje o poznavanju življenja in del Franceta Prešerna. Kulturni program je zaključila citrarka Urška Grudnik s Prešernovo pesmijo Luna sije in koroško narodno Kje so tiste stezice.

Na koncu je nekaj besed spregovoril še predsednik društva Franc Štehanik. Vsako leto mu je v posebno čast, da lahko na oder povabi zelo zaslužnega člana Kulturnice, Franca Korena, ki na Kulturni dan praznuje svoj rojstni dan in letos je bilto70.

ALEKSANDER GRUDNIK

Krokarji in Murske mrtvice

V petek, 14. februarja je bilo v Mestni galeriji Šoštanj odprtje razstave del slikarja Zlatka Kraljića, ki se je šoštanjskim ljubiteljem likovne umetnosti in drugim predstavil v ciklu Krokarji in Murske mrtvice.

Naslov nosi sporočilnost njegove rodne pokrajine Medjimurja, ki je njegov ustvarjalni navdih tako v literaturi kot v slikarstvu. Odprtje te odmevne razstave je pospremil kulturni program, ki so ga sooblikovali recitatorki Senka Karlovčec in Andjelka Klemenčič ter glasbena gosta Vesna in Marijan Rudel. Večer je odlično povezoval Matija Blagus, iz medjimurskega društva, ki deluje v Velenju.

Foto: Dejan Tonkli

Kot je v likovni kritiki zapisal Matija Plevnik je Kraljićev temeljni jezik ustvarjalnega izražanja literatura, likovna umetnost pa je nekakšno vizualno dopolnilo. Čeprav bi ne mogli reči, da v slikarstvu zaostaja, nasprotno, zanj je značilna spontana poteza čopiča, s katero s hitro eruptivno gesto in ustvarjalno dinamiko nadomesti manjko akademskih prvin. Plevnik je Kraljića primerjal z znanim, že pokojnim slovenskim slikarjem Tisnikarjem, čeprav zatrjuje, da je Kraljićev kolorit kljub vzdušju zamolklosti vedrejši.

Foto: Dejan Tonkli

Zlatko Kraljić, ki je rojen leta 1952 v Svetem Martinu na Muri se je šolal v Čakovcu, Varaždinu in Mariboru. Živi in dela v Velenju, S pisanjem in likovnim ustvarjanjem se ukvarja že od srednješolskih dni. Piše poezijo in prozo. Je dobitnik številnih nagrad, priznanj in certifikatov na literarnem in likovnem področju, med drugim Zlate palete Slovenije, prvih in odkupnih nagrad na Ex tempore in nagrade mesta Velenje.

MILOJKA B. KOMPREJ

Šumnik postavil prvo razstavo slik v novi galeriji Velenjka

Likovni samorastnik postaja žlahten slikar svojstvenega stila luksizma

*Poznam ga, slikarja.
na platnu slika duše.
Z mehкими potezami blaži ostrine,
z barvami zareže v prah sivine.
Neumorno dan za dnem na beli površini
barva smeh očem.*

Milojka B. Komprej

Razstavo so odprli avtor Luka Šumnik, Milojka B. Komprej ter direktor manager Janez Korpič. Foto: Jože Miklavc

Ko Šoštanjčani, prijatelji in kolegi slikarji že skoraj pozabimo na domačega slikarja Luko Šumnika, to ne pomeni, da smo nanj dokončno pozabili.

Luks se včasih kar za več mesecev zavleče v svoj najmanjši slikarski atelje, v luknjo in vleče fajfo, prede in ga kdaj pa kdaj po malem cukne. Za inspiacijo, se opravičuje. A se Šumnik spet in spet vrača na svetlo in ...če je njemu v korist, »fehta« vsakega, ki bi mu lahko prav prišel, da osvoji svoj novi cilj. In pred nedavnim je bilo spet tako, saj je veliko družčino Šoštanjcev za eno mašo dolgo otvoritev svoje najnovejše razstave slik Luksizem preselil v Velenje, v novo odprto galerijo v poslovnem centru Velenjka. To mu je omogočil Janez Korpič, center manager poslovnega objekta, ki se je prav na Lukovo prigovarjanje odločil za sožitje kulture in poslovnih dejavnosti na tako elitni in obiskani lokaciji ob celjski cesti. Priznana likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, je v tokratni oceni Šumnikovih del zapisal med drugim, da »barve vrejo iz kraterja njegovih osebnih globin, se plastijo, soočajo, mešajo in konfrotirajo. Tople in žareče vrednosti se srečujejo s hladnimi in temnimi barvnimi toni, bogati impasti z lazurnimi nanosi, strukturalna naglašenost z vmesnimi globinskimi medprostori, drobne segmentirane poteze s širokimi in odločnimi.« In še in še inovativnih sodb, ocen ter dikcij, ki jih običajnega izražanja vajeni bralci in občudovalci Šumnikovih slikarskih del srečajo le enkrat. Vsa kritika je tako zelo »učena« pohvala, ki je zлита na okvirjenih platnih, zares svojstvene tehnike, luksizma. A so ljudje ob odprtju razstave z več kot dvajsetimi deli, na vstopni steni paviljona najprej zagledali sproščene, dobrodušnega moža s pipo, ki izzivalno vabi na brezplačno tehtanje okusa, občudovanje in zgražanje sicer prodajne razstave. A so tisti petek, 24. januarja 2014, pozno popoldne obiskovalci najprej srečali prijazne, komaj kaj v zadregi, gostitelje in avtorja razstave Luko Šumnika osebno. Z njim je bila njegova velika zagovornica, šoštanjka kulturnica Milojka B. Komprej, ki je s toplino in rutino vsakočasne organizatorke tovrstnih dogodkov, dodala pisanim stenam in razstavnim panojem dokaj življenjske energije. Glasbenik Peter Zlodej (svoj čas skupina Chateau) je podložil prijetno glasbo, kateri bi lahko tudi

glasbeni poznavalci prisodili dobršno mero primernosti za ta trenutek in ta ambient. Nato pa...»Prijazen pozdrav vsem, ki ste se zbrali, na tem lepem dogodku... danes tukaj odpiramo razstavo umetnika Draga Šumnika Luka, domačina, Šoštanjčana, katerega prepoznavnost je že davno presešla meje Šaleške doline. A kot se vsi radi vračamo domov, tako je tudi verjetno vsak ustvarjalec vesel, če lahko svoja dela predstavlja tako rekoč doma, če njegova dela živijo v domačem okolju. Zato z veseljem pozdravljam to sodelovanje in priložnost, ki jo je ponudil direktor Janez Korpič slikarju Dragu Šumniku Luku, da z umetnostjo popestri ponudbo tega centra.« In nato še dobrohotne besede hvalnice, ki Luksu niso škodile, prej so se šopirile nad njegovimi slikami, ki se jih pa v tem času zelo, zelo težko spravi na stene novih bivalnih ali poslovnih prostorov, če imamo v mislih nekaj krvavo prisluženih evrov.»Tako danes stojimo pred razstavljenimi deli, prepoznavnimi motivi, barvami, ploskvami, ki jih je eden izmed likovnih kritikov imenoval kar luksizem. Drago Šumnik Luka, je to razstavo na nek način še posebej namenil svoji že pokojni mami Apoloniji Šumnik. To pravzaprav ni prvič, da umetnik združuje literarno ustvarjanje svoje mame s slikarskimi ilustracijami, a vendar poskrbi, da je spomin nanjo vedno nekoliko drugače obeležen«, je posegla vmes Komprej Bačovnikova.

Za prijeten kulturniški večer so zapele strune kantavtorja Petra Zlodeja. Foto: Jože Miklavc

V tridesetih letih ustvarjanja je Luka razstavljal na okrog šestdesetih samostojnih razstavah, daroval slike, opremil prostore, razstavljal v tujini in vedno razveseljeval svoje prijatelje. In ne nazadnje, je pogumen in naiven kot se zdi, v samozaložbi izdal monografijo svojih slik ter zapisov in publicističnih člankov velikega formata. Zlodej je še enkrat napolnil prostor z milozvočnimi akordi, nato pa je spregovoril v vlogi gostitelja še direktor Korpič o ideji, pomenu sobivanja posla in kulturnih vsebin pod isto streho. Šumniku je čestital, kot je dejal, za izjemno lepo razstavo. Milojka B. Komprej, Luka Šumnik in Janez Korpič so nato odprli razstavo, ki bo v različnih žanrih in izvedbah, tudi z gostujočimi drugimi slikarji, na ogled vse leto.

JOŽE MIKLAVC

Dobrodelna licitacija slik uspela

Napovedana dobrodelna licitacija umetniških del Urške Delopst iz Topolšice, 12. februarja, o kateri smo pisali v prejšnji številki Lista, je bila na veliko veselje Delopstove zelo uspešna. Latnika je zamenjalo vseh dvanajst akvarelov, izkupiček v znesku 1360 evrov pa je šel v roke direktorja Bolnišnice Topolšica primarija dr. Rezarja, ki jih bo namenil za bolnike, konkretnije za njihova oblačila.

Slike, se še spomnite, akvareli dvanajstih cerkva šoštanjke župnije, so bile prodane za enkrat več, kot je bila njihova izklicna cena, vzdruže na sami licitaciji pa sproščeno. Po uvodnem ogledu slik, ki so bile razstavljene v pritličju in nadstropju Vile Mayer in ob zvokih harmonikarskega tria Glasbene šole FKK Velenje, je sledila licitacija v prvem nad-

stropju, kjer so slike kaj hitro zamenjale lastnike. Zbrane so nagovorili avtorica in organizatorica Urška Delopst, župan Občine Šoštanj Darko Menih in primarij dr. Rezar, ki je hvaležno sprejel ponujeno gesto in podporo. Tudi izpad električne energije ni motil prisotnih, vse so razumeli kot del sporočila soodvisnosti in prijaznosti v medsebojnem bivanju.

Foto: arhiv Delopst

Ob koncu licitacije so se zbrani zadržali ob prijetnem druženju na katerem se je Delopstova še zahvalila vsem, ki so ji pomagali, kupili slike ali se dogodka udeležili. Na tem mestu se želi še posebej zahvaliti Bolnišnici Topolšica za pogostitev, Jani Napotnik iz Škofijske Karitas za pomoč ob nakazilu sredstev, Glasbeni šoli za glasbeni aranžma, g. Aleksandru Ocepku STEMI steklarstvo za okvirje slik OŠ KDK in Gimnaziji Velenje za slikarska stojala, Mateji Stropnik za vodenje in vsem domačim iterdrugim za pomoč pri izvedbi dogodka.

MILOJKA B. KOMPREJ

Peter Rezman: Zahod jame

V šoštanjski knjižnici so v tednu pred državnim kulturnim praznikom gostili domačina Petra Rezmána, katerega roman *Zahod jame* je žirija Delove nagrade "kresnik" uvrstila med pet najboljših slovenskih romanov izdanih v letu 2012.

Foto: Aleksander Kavčnik

Avtor že z naslovom razkrije vsebino – gre za rudarsko zgodbo, ki niha med podzemljem in površjem, temo in svetlobo, ljubeznijo in smrtjo. Četudi je Rezman predvsem pesnik, ima bogat opus proznih del. V mnogih opisuje domačo, rudarsko problematiko. V iskrikem pogovoru z

Milojko Komporej smo izvedeli, da pravzaprav avtorja Petra Rezmána kot takega brez izkušnje jame ne bi bilo. V mislih snuje že novo knjigo. Pustimo se presenetiti novi zgodbi.

Z video projekcijo in fotografijami Aleksandra Kavčnika je predstavitev romana opremil Jani Napotnik, ki je tudi pred-premierno predstavil kratek film z naslovom *Nad zahodom jame*, ki ga je navdihnil roman *Zahod jame*.

Večer je del projekta *Z znanjem na(d) vas* – vseživljenjsko učenje za vsakogar, ki je nastal v okviru LAS Šaleška dolina in je delno financiran s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

BRINA ZABUKOVNIK JERIČ

Ni sonce to kar se vrti

V Kulturnem domu Šoštanj so 11. februarja gostili belgijskega pesnika Bardthesquela Jaquessa, Bardta, ki je bil glavni akter video poetičnega dogodka *Ni sonce to kar se vrti*. Projekt je nastal iz belgijsko - slovenske naveze, ljubljanskega društva Smehomat. Po prvi realizaciji v Šoštanju so sledile izvedbe v Velenju, Celju in Ljubljani.

Foto: Marko Kumer

Lani sta člana društva Marko Kumer Murč, sicer iz Raven pri Šoštanju in Nina Cijan, v Belgijskem mestu Ghent skupaj s tam živečim pesnikom Bardthesqujem Jaquesom posnela kratki video poetični film, osnovan na avtorjevi pesmi *Ni sonce to kar se vrti*. To sodelovanje se je nadaljevalo v prevode nekaj njegovih pesmi. Bardt, ki trenutno dela magisterij iz filozofije, je tudi sam performer. To pomeni, da svojo poezijo tudi velikokrat javno predstavlja na tekmovanjih, kjer ima vsak tekmovalec na voljo tri minute. Ni odveč povedati, da je bil že velikokrat zmagovalec.

Njegove pesmi so velikokrat humorne, čeprav filozofske. Pesnik je v dogodku pesmi interpretiral v svojem jeziku, na zaslonu se je vrtil slovenski prevod poezije. Pogovor s pesnikom, ki ga je vodil Marko je bil tudi preveden v slovenski jezik. Vsekakor je bil večer nekaj posebnega, občinstvo je bilo navdušeno tako nad poezijo kot tudi nad filmskim prispevkom.

Še nekaj o društvu. Društvo Smehomat je v zadnjih letih že večkrat opozorilo nase, v okviru Evropske prestolnice kulture, Maribor 2012 so posneli dva uspešna filma 5 rezin srca (Nina Cijan in Urban Zorko) ter Zelena utopija (Marko Kumer in Urban Zorko), v letu 2013 pa kratki umetniški film *Srce v kamnu*.

MILOJKA B. KOMPREJ

Večer s pevci

Zavod za kulturo Šoštanj je v letu 2013 začel predstavljati društva v občini, ki so pomembna za našo kulturno okolje. Tako je v torek, 28.1. v Mestni galeriji Šoštanj zopet potekal galerijski večer.

Foto: arhiv

Pogovor s mešanim pevskim zborom, društva upokojencev, ki ga je vodila Milojka B. Komprej skupaj z Metko Atelšek – pevovodjo, ter Ano Rotovnik, zdajšnjo predsednico zbora, se je prelevil v prijeten predvsem pa spontan večer poln spominov, prigod in doživetij. V pogovoru so sodelovali dolgoletni pevci zbora in nekaj novih članov, ki so se priključili v zadnjih nekaj letih. Veliko spominov so z nami delili Leon Vozlič, Fanika Gracer, Štefka Donko in Vrčkovnik Rudi. MePZ DU Šoštanj je bilo ustanovljeno že leta 1950, in je v teh letih delovanja zamenjal že kar nekaj zborovodij. V prvih letih je pod vodstvom Mihaela Naraločnika zbor sestavljalo štirinajst moških pevcev. Nov sestav zbora je dobil tudi novo vodjo, Justino Trobino, ki je moškemu sestavu pridružila še ženske pevke, tako je nastal mešani pevski zbor, ki je deloval od leta 1976/77 pa do leta 1981, ko je novi vodja postal Alojz Satler. Zbor je v vseh teh letih uspešno sodeloval in še sodeluje na številnih prireditvah, hkrati pa je doživljal tudi številčne in druge krize. Z odločno voljo in ljubeznijo do petja so te krize prebrodili. Kratek čas je njihov zbor vodil tudi Nikolaj Žličar, priznan glasbenik in dirigent nato pa ga je za daljši čas, natančneje do leta 2013 vodila Alenka Mlinšek. Zbor katerega sestavlja nekaj dolgoletnih članov in nekaj novih, je eden izmed najštevilčnejših v Šaleški dolini. Zdaj vodi zbor Atelškova, s katero so se člani takoj ujeli in se že učijo novih pesmi, s katerimi so se že lahko predstavili 4. februarja na prireditvi, Šola poje – Šoštanj poje. Pevci si poleg nastopov na prireditvah in na srečanjih upokojenskih zborov želijo ravno tako naučiti pesmi, za pogrebne slovesnosti. Verjamejo, da bodo svoje znanje in veselje do petja nadaljevali z novo zborovodkinjo in kot je rekla Metka: »Jaz bom njih nekaj naučila, ampak tudi oni bodo marsikaj naučili mene.«

AMADEJA KOMPREJ

Izjemni dosežki mladih glasbenikov

Glasbena šola Fran Korun Koželjski Velenje – Oddelek Šoštanj

12. in 13. februarja 2014 je v Velenju in Celju potekalo 17. regijsko tekmovanje mladih glasbenikov celjskega in koroškega območja.

V različnih starostnih kategorijah so mladi glasbeniki tekmovali v disciplinah: trobila, tolkala, harmonika, komorne skupine z godali in klavirjem, klavirski duo in kitarski duo. V dveh dneh je nastopilo 106 tekmovalcev, katere je ocenjevalo osem komisij. Iz Glasbene šole Velenje je sodelovalo 28 solistov in 10 učencev v duetu, od tega kar 15 tekmovalcev iz Šoštanja:

Foto: arhiv

ZLATO PRIZNANJE so prejeli:

- JAN OVČJAK, trobenta I.c, mentor: Janez Šuligoj, korepetitorica: Valentina Čas,
- JAKA HUDOBREZNIK, trobenta I.b, mentor: Miran Šumečnik, korepetitorica: Tea Plazl,
- OSKAR REDNAK, pozavna I.c, mentor: Janez Šuligoj, korepetitorica: Valentina Čas,
- LUKA OVČJAK, evfonij I.b, mentor: Miran Šumečnik, korepetitorica: Tea Plazl,
- GAŠPER POPRIJAN, tuba I.b, mentor: Miran Šumečnik, korepetitorica: Tea Plazl,
- MATIC RAVNIKAR, tolkala I.a, mentor: Davor Plamberger, korepetitorica: Valentina Čas,
- LUKA RAMŠAK, tolkala I.b, mentor: Davor Plamberger, korepetitorica: Valentina Čas,
- ANŽE PLAZL, tolkala I.b, mentor: Davor Plamberger, korepetitorica: Nina Verboten,
- VITA PLAMBERGER in MARK SEMEJA, klavirski duo I.a, mentorica: Anja Rosec.

SREBRNO PLAKETO so prejeli:

- JAKOB MENIH, trobenta I.a, mentor: Janez Šuligoj, korepetitorica: Valentina Čas,
- GAŠPER DERMOL, trobenta I.c, mentor: Janez Šuligoj, korepetitorica: Valentina Čas,
- ADRIAN DRAGO POPRIJAN, trobenta I.b, mentor: Damir Tkavc, korepetitorica: Ines Ivanovič,
- FLORJAN PLEŠNIK, pozavna I.b, mentor: Miran Šumečnik, korepetitorica: Tea Plazl,
- TJAŠ PARADIŽ, tolkala I.a, mentor: Davor Plamberger, korepetitorica: Valentina Čas,
- TJAŠA SROTIČ, tolkala I.c, mentor: Tomaž Lojen, korepetitorica: Nina Verboten.

Sodelovanje na tekmovanju in dobri rezultati kažejo večletno delo in trud učencev ter njihovih mentorjev in korepetitorjev.

Za uspeh pa so zaslužni tudi starši, ki so vzpodbudno spremljali delo svojih otrok.

Iskrene čestitke!

SONJA BERIŠA

Šepet je mlad ansambel, ki prihaja iz okolice Šoštanja. Nace Grudnik, Aljaž Goličnik, Rok Sedovnik in pevka Lara Voler so člani Šepeta, ansambla, ki deluje v okviru Glasbene šole Goličnik.

Zakaj ime Šepet? Harmonikar Rok Sedovnik pravi, da ime ansambla sega že pet let nazaj. »Sprva je bilo v ansamblu pet članov, zato smo se najprej poimenovali Še pet, pa se nam ni dobro slišalo, pa smo rekli, bodimo raje Šepet. Že od samega začetka delovanja ansambla smo člani ansambla: moja malenkost Rok, Aljaž in Nace, z nami pa sta bili tudi Nacetova sestra Zala in moja sestra Neja. Pred kakšnim letom se nam pa je pridružila »mozirčanka« Lara, sedaj pa mi štirje skupaj ustvarjamo dalje.«

Vsi trije člani so že skupaj igrali v orkestru Goličnik. So družinski prijatelji, tako da so večkrat skupaj in od tukaj je prišla ideja, če bi začeli igrati skupaj. Nace in Aljaž sta stara 16 let, Lara je stara 15 let, Rok pa 23. Njihov mentor je Robert Goličnik. Delujejo pod njegovim okriljem, veliko jim pomaga. Vsi štirje igrajo tudi v orkestru Goličnik in so člani Glasbene šole Goličnik.

»Predvsem igramo narodnozabavno glasbo, pa tudi zabavno«, pravi jo. Pod lastno skladbo bi lahko uvrstili Aljažev bariton, ki je instrumentalna skladba in jo Aljaž solo igra. »Začeli smo bolj s priredbami zimzelenih pesmi: Kako sva si različna, Ko boš prišla na Bled (avtor obeh priredb je Robert Goličnik) in Ljubi, ljubi, ljubi (sami smo spisali priredbo)«.

Z omenjenimi priredbami so sodelovali tudi v oddaji Raketa na Planet TV, kjer so v rubriki Mlade zvezde rakete iskali mlade, neuveljavljene ansamble. »Zgornja starostna meja je 18 let, zato sam nisem smel tekmovati, ker sem malo starejši«, je povedal harmonikar Rok. Na harmoniki jim je tako priskočil na pomoč Jaka Britovšek iz Topolšice. Pravijo, da je to bila velika promocija zanje. »V predstavitveni oddaji smo se predstavili

s pesmijo Kako sva si različna, v polfinalu Ko boš prišla na Bled in v finalni oddaji s pesmijo Ljubi, ljubi, ljubi«.

Pravijo, da letos načrtujejo še udeležbo kakšnega festivala. Želijo si posneti videospot, narediti še kakšno svojo lastno skladbo, prav tako pa ne želijo izključiti snemanja zgoščenke.

Kaj počnejo člani ansambla še drugače?

Nace, ki obiskuje drugi letnik strojne šole v Velenju pravi, da zagotovo večino svojega časa posveti glasbi. »Kar pa ostane časa, ga namenim tudi šoli, ter nogometu in košarki«, še doda. Pevka Lara, ki obiskuje prvi letnik zdravstvene šole v Celju prav tako pove, da največ časa posveti glasbi. »Kolikor časa še ostane, ga izkoristim za druženje s prijatelji«. Di-jak zdravstvene šole je tudi Aljaž, za katerega pa so ostali člani povedali, da se pa skoraj 100% posveča samo glasbi. Tudi pri Roku, ki je študent Ekonomske fakultete v Celju, ni prav nič drugače. »Na prvem mestu je pri meni glasba, delam pa tudi preko študentskega servisa«. V en glas se strinjajo, da moraš biti zelo dobro organiziran, da ti lahko vse uspe. Vsi pa imajo vzornika, idola. Nace pravi, da je njegov velik vzornik Leon Ponikvar, že pokojni kitarist pri Alpskem kvintetu. »Za vzornika imam tudi svojega učitelja kitare, Mateja Turineka«, pove Nace. Lara poleg tega, da poje v ansamblu, igra tudi kitaro in bas kitaro, pri katerih pa pravi, da se zgleduje po Nacetu in Aljažu. »Solo petja se učim pri Romani Cafuta in zagotovo je ona moja največja vzornica«. Za Aljaža, ki v ansamblu igra bariton in ga žal ni bilo na našem pogovoru, pa ostali člani pravijo, da je njegov največji vzor zagotovo njegov oče, Robert Goličnik. Rok je na koncu povedal še, da so zanj nedvomno največji vzorniki virtuozni, kot so: Robert Goličnik, Brane Klavžar, Franc Mihelič in Lojze Slak.

O ansamblu Šepet bomo zagotovo še veliko slišali, saj so mlad in nadobuden ansambel, za katerega verjamem, da ima pred seboj lepo in uspešno prihodnost.

MELITA JELEN

Foto: arhiv ansambla

Kulturna in etnografska dediščina Velenja, Šoštanja in Šaleške doline

Četrtek, 6. Januarja 2014. V Muzeju usnjarstva v Šoštanju je imel Gustl Tanšek predavanje z naslovom **Kulturna in etnografska dediščina Velenja, Šoštanja in Šaleške doline**. Gustl Tanšek, po rodu iz Škal, danes pa živi v Velenju, je ljubiteljski zgodovinar, ki dobro pozna preteklost Šaleške doline.

Foto: arhiv muzeja

Poznamo ga po delu v prosveti in turizmu v petdesetih letih pa je bil dejaven tudi kot igralec v dramski sekciji delavskega prosvetnega društva Svoboda Velenje. Tako je leta 1953 ustanovil družino Počitniške zveze (Ferijalnega saveza) Jugoslavije, ki je pozneje prerasla v občinsko zvezo, po letu 1990 pa v Počitniško društvo Kažipot. 1958 je bil med ustanovitelji turističnega društva Velenje, od 1969 pa njegov dolgoletni predsednik. V šestdesetih se je posvetil turizmu ter 1963 vzpodbudil nastanek mladinskega hotela v Velenju in mladinskega letovišča Savinja v Makarski. Bil je pobudnik in organizator prireditev, mdr. desetkrat pripravljenega mednarodnega plesnega turnirja Evropa pleše. Je promotor lokalne zgodovine in zbiralec etnoloških in zgodovinskih dokumentov, pričevanj in predmetov; del zbranega je objavil kot prispevek v zborniku Črnozlati spomini. Osem njegovih pesmi je uglasbenih, objavil pa je tudi dve pesniški zbirki, Mozaik spominov (2008) in Šumijo valovi nekoč lepih poljan (2012). Za svoje delo je prejel številne nagrade in priznanja, vendar tudi v pokoju ne miruje in se med drugim ukvarja tudi z rodoslovjem.

Gustl Tanšek nam je z besedo in bogatim slikovnim gradivom predstavil zanimive drobce iz preteklosti Velenja, Škal in Šoštanja. Njegov pogled je podkrepil s številnimi opisi in zgodbami iz polpretekle zgodovine, ki so marsikateremu poslušalcu obudile dragocene spomine na mladost v domačem kraju. Tudi zato je bil po koncu predavanja deležen številnih pohval, misli in vprašanj iz številnega občinstva.

MIRAN APLINC

Muzej usnjarstva na Slovenskem – Otvoritev razstave

Šoštanj, 16. januar 2014– V Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju (MUS), je potekala otvoritev razstave z naslovom **Katalogi proizvajalcev opreme in pomožnih sredstev za usnjarsko industrijo**.

Namen avtorjev razstave Mirana Aplinca in Jerneja Hozjana iz MUS, je bil prikazati kataloge različnih proizvajalcev, ki so jih uporabljali v usnjarski industriji, v času, ko je ta dejavnost bila še v razmahu in zelo pomemben člen gospodarstva – ne samo na slovenskem ozemlju, temveč bolj ali manj povsod po svetu. Po uvodnem recitalu Kajuhoove pesmi, Katarine Fužir, je v nekaj besedah sledila predstavitev same razstave s strani Mirana Aplinca, nato je imel kratek govor tudi župan občine Šoštanj Darko Menih.

Foto: arhiv muzeja

Otvoritev je zaključila Lucija Boruta, ki je prav tako recitala pesem našega rojaka Karla Destovnika – Kajuha. Ob tej priložnosti ste prav vsi vljudno vabljeni na ogled v Muzej usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju in sicer vse dni v tednu, razen ponedeljka, od 10. do 18. ure.

JERNEJ HOZJAN

Gregorjevo v pričakovanju pomladi

Gregorjevo poznamo kot slovenski praznik zaljubljenec, je pa tudi čas, ko se noč spet začne krajšati in dan postaja daljši. **Gregorjevo je bilo nekoč, ko je bil v veljavi še stari julijanski kalendar postavljen na prvi spomladanski dan, z uvedbo gregorijanskega pa se je predstavilo na zgodnejši čas (12. marec).**

Izročilo pravi, da s tem dnem voda odnese vse slabo, narava naznanja prihod pomladi in daljšanje dneva. Ta dan obrtniki za delo niso več potrebovali petrolejk. Zato je bila navada, da so na Gregorjevo dejali, da bodo vrgli luč v vodo, kar je pomenilo konec dela pri umetni svetlobi sveč, trsk in petrolejk. Na večer pred Gregorjevo so obrtniški vajenci in otroci naredili male lesene splave, namestili na njih sveče in jih v večernem času spustili po reki ali potoku v domačem kraju. Tako je voda simbolno odnesla luč. Šega o spuščanju majhnih plovil imenovanih „Gregorčki“ je doma na Gorenjskem v železarskih in čevljarskih krajih Kropi, Kamni Gorici in Tržiču, kjer nikdar v večstoletni zgodovini ni zamrla. V zadnjih letih se šega vrača v številne kraje po Sloveniji.

Praznik je poznan tudi po nekaterih ljubezenskih dejavnosti: ženijo se namreč ptički. Ker imajo ptice svatbo lahko, takrat v grmovju ali meji najdeš potice, piškote in druge sladkarije. V preteklosti so gospodinje otrokom nastavile po vrtu kvašene ptičke in ostale slaščice, da so jih otroci poiskali in se posladkali z njimi.

Foto: splet

V pozdrav prihajajoči pomladi in ohranjanju ter poznavanju praznika Gregorjevo, bomo v Muzeju Usnjarstva na Slovenskem pripravili razstavo „Gregorčkov“. K sodelovanju smo povabili učence četrtilih razredov osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha. Učenci bodo pod mentorstvom svojih razredničark izdelali majhna plovila, ki bodo na ogled v muzeju.

V Muzeju Usnjarstva na Slovenskem se prepletajo vsebine s področja ohranjanja kulturne dediščine. V okviru programov za otroke in mladino izvajamo v muzeju pedagoške programe. Učencem četrtilih razredov bomo pripravili pedagoški program, kjer bodo spoznali šege in običaje ob Gregorjevem. Razstava bo na ogled od 12. marca, do konca meseca. Ogled razstave je brezplačen.

KATARINA FUŽIR

Na kulturni praznik veterani zbrani na 15. Menihovem memorialu

Namiznoteniški klub Spin Šoštanj je na slovenski kulturni praznik, 8.2.2014, v Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju, organiziral 15. Mednarodni Menihov memorial v namiznem tenisu za veterane in rekreativne igralce.

Foto: arhiv kluba

Po uvodnem pozdravu predsednice kluba, Mirjane Ramšak, so Urša Kavšak, Nina Atelšek in Polona Plaznik zapele Zdravljico, v nadaljevanju pa še dve pesmi in s tem popestrile turnir. Prisotne je nagovoril župan Občine Šoštanj gospod Darko Menih in gospa Urška Menih Dokl. S svojo prisotnostjo nas je razveselila gospa Majda Menih, turnir pa je obiskala tudi Špela Menih Novak z družino. Na memorialu so bili prisotni slovenski tekmovalci, ki so prišli iz oddaljenih krajev iz celotne Slovenije, turnirja pa so se udeležili tudi domačini iz Šoštanja, Topolšice in Velenja. Udeležbo na turnirju so, zaradi slabega vremena odpovedali Madžari. Turnir v namiznem tenisu je potekal v športnem duhu, prijateljskem druženju in na visokem nivoju. Vodil ga je namiznoteniški strokovnjak, sodnik in dolgoletni član Namiznoteniške zveze Slovenije, gospod Franci Bartol, pri vodenju mu je pomagala predsednica NTK Spin Šoštanj. Udeležilo se ga je 65 tekmovalcev. Po končanem delu tekmovanja je najvišje uvrščenim, v kategoriji nad 65 let in v kategoriji od 55 do 65, podelila pokale in kolajne gospa Majda Menih. V ženski kategoriji in v vseh ostalih kategorijah pa je najboljšim podelila priznanja Mirjana Ramšak, predsednica NTK Spin Šoštanj. Vsi udeleženci memoriala so po končanem turnirju prejeli simbolična darila, ki so jih prispevali sponzorji. Kot vsako leto ni moto turnirja samo spomin na vse, ki se jih radi spominjamo, temveč je tudi prijetno doživetje, saj se na tem turnirju srečajo prijatelji namiznega tenisa in si izmenjajo izkušnje in znanja, ki jih nabirajo na različnih turnirjih po Sloveniji in v tujini.

MIRJANA RAMŠAK

20. državno prvenstvo slovenskih častnikov v streljanju in smučanju na Golteh

Dvajseto tekmovanje slovenskih častnikov in veteranov vojne za Slovenijo ter policijskih veteranskih združenj v smučanju in streljanju je kot vedno doslej, potekalo 8. februarja na smučiščih Beli zajec in strelišču Morava na Golteh.

V težkih razmerah, ob sneženju ter megli so organizatorji iz Območnega združenja slovenskih častnikov (OZSČ Velenje) in Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo (OOZVVS Velenje) ob izdatni pomoči ter z organizacijo streljanja z malokalibrskim orožjem ter popolnim nadzorom na strelišču Slovenske vojske, je bila prireditev izvedena v težkih vremenskih pogojih. Kljub dejstvu, da se je velika množica pripadnikov omenjenih združenj in SV ukvarjala z odpravljanjem posledic naravne katastrofe, se je tekmovanja udeležilo 75 tekmovalcev (25 ekip po tri) iz častniških in veteranskih organizacij.

Zmagovalci in organizatorji vsi zadovoljni. Foto: Jože Miklavc

Smučarski del tekmovanja so izvedli na tekmovalni progi Beli Zajec s starta na 1577 m na poldrugi kilometer dolgi, zahtevni progi do cilja pri Mozirski koči. Tu so pripravili strelsko tekmovanje z malokalibrskim orožjem na 25 m oddaljene tarče. Hkrati s tem tekmovanjem je potekalo tudi 11. tekmovanje veteranov vojne za Slovenijo. Ob zaključku tekmovanj so razglasili rezultate in najboljšim podelili kolajne in pokale. Med častniškimi ekipami so se tekmovalci iz Šaleške doline, uvrstili na 7. mesto (zanje je tekmoval tudi Šoštanjčan Luka Šumnik). Med veteranskimi organizacijami Sever pa so na najvišjo stopničko stopili po trije tekmovalci; 1. PVD Sever1 za celjsko območje (Marjan Vodeb, Vili Bezjak, Darko Repenšek, ki so prejeli tudi prehodni pokal), 2. ekipa OOZVVS Spodnje Savinjske doline ter na tretje OOZVVS Zasavje 2. Na 6 mesto pa so prismočali in pristreljali tekmovalci iz OOZVVS Velenje-Šmartno ob Paki.

JOŽE MIKLAVC

Golte - Policisti tudi smučajo zelo hitro

Na Državnem prvenstvu slovenske policije ter 2. Državnem prvenstvu policijskega veteranskega združenja Sever v veleslalomu, se je v petek 14. februarja na smučišču Blatnik na Golteh, pomerilo čez sto članov Zveze policijskih veteranskih združenj Sever ter Slovenske policije.

Predsednik policijskega združenja Sever Miha Molan je čestital najboljšim za odlične uspehe. Foto: Jože Miklavc

Ob brezhibni organizaciji ter sončnem vremenu, so bili udeleženci navdušeni nad odlično pripravljeno veleslalomsko progi (pripravil in vzdrževal jo je SK Velenje), tekmovalci pa so pokazali, da imajo dobro kondicijo ter znanje v hitrem smučanju. Med desetimi ekipami so se s prvim mestom odlično odrezali članice in člani PVD Sever za celjsko področje (posamična prvaka sta postala Dragica Hriberšek iz Velenja in Darko Repenšek iz Nazarij). Med aktivnimi policisti so postali državni prvaki ekipno Policijska uprava (PU) Ljubljana, drugi so bili PU Novo Mesto ter tretji med 11 ekipami PU Celje. Iz velenjske policijske postaje v tej konkurenci niso sodelovali. Medalje in pokale so najboljšim podelili predsednik združenja Sever Miha Molan ter za policijo namestnik generalnega direktorja Policije Slovenije Karol Turk. Kot je bilo slišati, so udeleženci tovrstnih tekmovanj in srečanj na ZLTC Golte so navdušeni nad možnostmi smučanja in raznovrstne rekreacije ter ponudbe hotela, Mozirske kočice ter zavetišča in okrepčevalnice pri Treh plotih.

JOŽE MIKLAVC

Koncert s Stilom

Ansambel Stil je izdajo svojega prvega CD-ja predstavil s koncertom v športni dvorani osnovne šole Šoštanj. Na koncertu so poleg Stila igrali še: ansambel Naveza, Vikend, Smeh, Poskočni muzikanti, Mladi upi, Mladi godci, Gadi in Klemen Rošer. Presenečenje večera pa je bil nastop ansambla Stil s starši. Fantje so bili s koncertom in odzivom publike zelo zadovoljni in jim bo koncert zagotovo ostal v lepem spominu.

FOTO IN TEKST: AMADEJA KOMPREJ

